

LOUŇOVICKÝ ZPRAVODAJ

OSLAVOVÝ

Vydává obecní úřad Louňovice ■ Květen 2007 ■ Cena 20 Kč

3/2007

Květnové číslo Louňovického oslavového zpravodaje obsahuje kromě již tradičních rubrik zejména informace k 80leté historii Slavia Louňovice. Více pozornosti také věnujeme akcím pro děti. Na titulní straně zveřejňujeme čtyři obrázky namalované dětmi z mateřské školy v Louňovicích.

HISTORICKÝ ÚVODNÍK

Spolkový život v Louňovicích

O spolkovém životě v Louňovicích se dá mluvit teprve v průběhu 19. století. Základním předpokladem pro to, aby se i venkovský lid mohl věnovat svým zájmům a našel si volnou chvíli pro sebe, bylo zrušení roboty v roce 1848. Až do té doby pracovali zemědělci od rozbřesku do soumraku, aby zajistili sobě a své rodině základní živobytí. V Louňovicích chyběl dokonce až do roku 1840 i hostinec.

Jedním z prvních účelových spolků, které byly v Louňovicích založeny, byl **Sbor dobrovolných hasičů**. Byl založen za podpory obecního úřadu v roce 1905. Vzhledem k tomu, že velká část obytných domů byla ještě na začátku 20. století dřevěná a měla doškové nebo šindelové střechy, byla existence hasičského sboru přímo v obci velmi důležitá. Obec vycházela sboru s pochopením vstříc. Hned v roce založení sboru zakoupila hasičům ruční stříkačku, která sloužila plných 44 let. Teprve v roce 1949 byla vyměněna za stříkačku motorovou. Hasiči také iniciovali postavení památníku padlým v 1. světové válce a přispěli na památník jak finančně, tak i pracovně, takže v roce 1926 mohl být odhalen. Protektorátní období zvýšilo význam sboru, který v těch těžkých dobách byl garantem bezpečnosti v obci. Ještě po válce měl 15 aktivních členů, existovalo i družstvo žen a dětí. Sbor pořádal tradiční hasičské zábavy. Posledními velmi aktivními členy Sboru byli Luboš Peřina a Pepa Dražil, kteří se s družstvem žáků účastnili okresních soutěží. Situace se změnila po roce 1989, kdy se jeho aktivita postupně utlumuje. V roce 1994 byl sbor dobrovolných hasičů v Louňo-

vicích pro dlouhodobou nečinnost zrušen a jeho majetek byl převeden Sboru dobrovolných hasičů v Tehovci.

K důležitým činnostem sboru patřily ale kromě hašení požárů také kulturní a osvětové aktivity. Z podnětu hasičského sboru byly zakoupeny první knihy pro **obecní knihovnu**, která v roce 2006 oslavila už 100 let své existence. V roce 1919 se knihovna dostává podle nového zákona o veřejných knihovnách pod správu obce. Mezi světovými válkami se několikrát přestěhovala. Významnou roli sehrála zejména za 2. světové války a v první poválečné době, kdy počet knih vzrostl až na 1000 svazků. Důležitou roli při propagaci a rozšíření knihovny měl především knihovník Tomáš Ženíšek, který se v roce 1951 do Louňovic přistěhoval. Hned se zapojil do osvětové práce, stal se obecním kronikářem a knihovníkem. Pod jeho vedením čítala knihovna už 2500 svazků a stala se jednou z neúspěšnějších v celém okrese. Počet pravidelných čtenářů se tehdy pohyboval okolo dvou set. V roce 1960 získala louňovická knihovna jako jediná ve Středočeském kraji titul „Vzorná lidová knihovna“. V knihovně byly pořádány besedy a výstavy, celoročně probíhaly i různé soutěže pro děti. Koncem roku 1963 bylo v knihovním fondu už přes 5000 svazků. Po odchodu Tomáše Ženíška počet čtenářů poklesl. Nová knihovnice paní J. Krutská se zasloužila o opětovné zvýšení počtu čtenářů a v roce 1976 získala louňovická knihovna 1. cenu v soutěži lidových knihoven a v následujícím roce toto místo obhájila. I když v současné době musí knihovna, stejně jako celý knižní trh, bojovat s menším zájmem čtenářů, význam obecní knihovny se nezmenšuje.

je. I nadále sídlí v nově rekonstruované budově Obecního úřadu. Současný knihovník Otto Krutský reorganizuje knižní nabídku, knihovna se modernizuje, zajišťuje pro louňovické občany bezplatný přístup k internetu. Je připravována i elektronická forma katalogu, modernizován je knižní fond, který nabízí svým 70 pravidelným čtenářům v současnosti 6500 svazků. Zdá se, že i přes konkurenci ostatních médií, opět roste zájem o četbu, takže louňovická knihovna, nazvaná na památku svého neúspěšnějšího knihovníka Ženíškovou obecní knihovnou, opět plní svou kulturní a osvětovou funkci v obci.

Jednou z nejzajímavějších a nejoblíbenějších činností byla práce v **dramatickém kroužku**, který také původně patřil pod Sbor dobrovolných hasičů. Ochotníci hráli v sále hostince „U Ksenerů“ a od roku 1931 v nově postaveném hostinci „U Šindelářů“. Duší ochotnického kroužku byl Václav Matys, který působil také jako organizátor a režisér. V období německé okupace význam **ochotnického divadla** velmi stoupl. Tuto éru louňovického ochotnického divadla je možné považovat za nejvýznamnější. Dramatický kroužek úspěšně řídil řídící učitel mukařovské školy Václav Říha. Louňovičtí ochotníci působili postupně pod hlavičkou Slavie, Sokola, Osvětové besedy a Československého svazu mládeže. Pohostinsky vystupovali i v okolních obcích, zejména ve Svojeticích, ale také v Černých Voděradech, Doubřavičicích i jinde. Za jednu z neúspěšnějších her je možné považovat Jiráskovu „Lucernu“, kdy ve večerním představení hráli s louňovickými ochotníky i herci Národního divadla Ljuba Skořepová, Václav Vejražka a Václav Švorc. K oživení ochotnické práce dochází ještě po roce 1950, kdy se do louňovické hájovny přistěhoval Karel Novotný, který do té doby pracoval jako režisér ochotnického divadla ve Voděradech. V soutěži amatérských divadel v Kostelci nad Černými lesy s hrou „Zapadlí vlastenci“ skončili na 3. místě. Vážná nemoc Karla Novotného a jeho pozdější odstoupení od režisérské práce znamenaly prakticky konec ochotnické činnosti v Louňovicích.

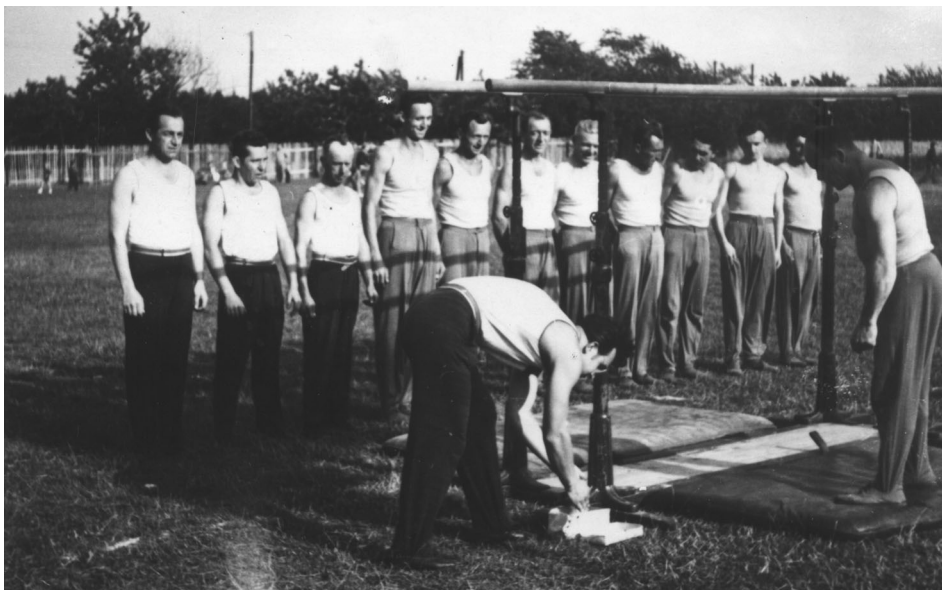
Poněkud zvláštním spolkem byl v Louňovicích tzv. **Okrašlovací spolek**, který byl založen ne z iniciativy místních občanů, ale jejich „letních hostů“. Louňovice se pro svou nevelkou vzdálenost od hlavního města a půvabné okolí staly

brzy oblíbeným místem Pražanů. Louňovický okrašlovací spolek působil pouze dvě desetiletí (1930–1952), dbal na údržbu a zřizování nových cest, vysazoval nové stromy, dohlížel na pořádek na louňovickém koupališti a zasadil se o zřízení přímé autobusové linky do Prahy. Po válce činnost spolku ustala a v roce 1952 valná hromada rozhodla o jeho rozpuštění.

Důležitou aktivitou byla ovšem **sportovní činnost**, která lákala především mládež. V roce 1927 bylo povoleno utvoření spolku pod názvem „**Sportovní kroužek Slavia se sídlem v Louňovicích**“. To byl začátek fotbalové tradice v obci, která funguje bez přerušování 80 let, ale o tom píšeme podrobněji jinde v dnešním Zpravodaji.

V roce 1945 byla v Louňovicích založena **Sokolská jednota**. Zázemí pro aktivity Sokola poskytoval hostinec „U Šindelářů“. Velký sál sloužil jako tělocvična, kde zvláště před sokolskými slety bylo živo. Akcemi, na které louňovičtí pamětníci rádi vzpomínají, byly taneční zábavy, plesy a šibřinky, což byly maškarní taneční zábavy. Sokolské aktivity byly po roce 1948 převedeny pod TJ Louňovice a postupně došlo k útlumu jejich činnosti. Volným pokračovatelem „sokolských“ aktivit bylo založení oddílu Základní tělesná výchova při TJ Slavia Louňovice. Šlo o cvičení dětí a žen. V současné době má oddíl při TJ Louňovice název SPV (Sport pro všechny). Kromě pravidelných pondělních cvičení pořádá SPV dvakrát ročně tzv. relaxační soboty – cvičení střídané s velmi zajímavým kulturním či osvětovým programem.

Posledním spolkem, který bychom chtěli zmínit je **Spolek staromilců**. Toto

sdužení vytvořené na základě zájmu o historii a určitého druhu vlastenectví, či jen lásky k obci, spojuje především starousedlíky. Staromilci sbírají staré fotografie a historické dokumenty či písemné vzpomínky na minulost obce.

Jejich materiály umožnily ilustrovat knihu o Louňovicích i četné stránky Zpravodaje. Za to jim patří náš dík.

bu

ROZHOVORY

BESEDA S PŘEDSEDOU TJ SLAVIA LOUŇOVICE PETREM NOVOTNÝM A MÍSTOPŘEDSEDOU JANEM HENCEM

TJ SLAVIA Louňovice letos slaví významné a kulaté výročí od vzniku fotbalového klubu. Nejenom na připravované oslavy jsme se chtěli zeptat.

Pane předsedo, jaký je váš vztah k louňovickému fotbalu? Pokud víme, bydlíte „přes kopec“.

P.N.: V roce 1983 na podzim mě přivedl do louňovické kabiny pan Franěk a tím jsem odstartoval dlouholetou brankářskou kariéru a doufám, že úspěšnou. Váš klub byl již tehdy vyhlášeným, líbilo se mi tady a postupně jsem se po ukončení aktivní hráčské činnosti zapojil jak do

trénování, tak i do vedení klubu. Předsedou jsem od roku 2005.

Není vám to někdy vytýkáno, že nejste od nás?

P.N.: Teď jste mě rozesmáli. To spíše Svojetičtí mi vytýkají, že se věnuji „přespolnímu“ fotbalu. Já se cítím v Louňovicích jako doma. Mám tady za 16 let plno výborných přátel.

U pana místopředsedy je to asi jednodušší, že? Myslíte tím louňovické kořeny.

J.H.: Můj praděd stál u zrodu tehdejšího fotbalového sportovního kroužku, jak se v roce 1927 TJ SLAVIA nazývala, byl zvolen i prvním předsedou. I můj děda byl nějakou dobu předsedou. V jejich šlépějích pokračuji i já, ale tehdy, když jsem

začínal od deseti let kopat za žáky, jsem si to ještě tolik neuvědomoval. Spíše poslední dobou, tak od devadesátých let, se i u mě projevuje takový patriotismus, věnuji se našemu fotbalu stále více.

Jak jste pojalí letošní oslavy? Jak chcete oslavit 80. výročí?

P.N.: Plánujeme uspořádat sportovní víkend 30. 6.–1. 7. Pozveme mužstva na přátelské zápasy s A, B, staré gardy, přípravky, žáků a dorostu. Utkání se budou hrát na hřišti v Louňovicích. První večer zakončíme posezením u grilu a máme pozvanou i menší kapelu. Tímto chceme všechny srdečně pozvat.

J.H.: Podotýkám, že jako každoročně je TJ SLAVIA spoluorganizátorem pálení čarodějnic na hřišti, dětského dne, drakíá-

dy nebo dětského karnevalu. Ale letošní rok jsme v rámci našich kulatých oslav pojali trochu velkoryseji.

Uvažujeme mj. o instalování stálé výstavy – upoutávky – v kabinách, která by toto výročí připomínala a před hřištěm, v rámci budované turistické stezky bude umístěna informační tabule o historii našeho klubu.

Na oslavy chceme pozvat i bývalé hráče a funkcionáře klubu. S mnohými jsme dodnes v kontaktu.

A co oživit oslavy utkáním žen? Vždyť po dva roky se tady hrála jejich utkání. Neplánujete?

J.H.: Samozřejmě. My to nazýváme, a až se prosím ženy neurazí, „srandamačem“ pro zpestření programu. Veteráni versus. ženy. Je to pro nás takové povzbuzení, že i ženy se o louňovickou kopanou zajímají. Ona i ta páteční trénování pro přípravky jsou zajímavá. My si tady trénujeme mladoušky a tribuna je plná maminek, které nejenom pozorují své ratolesti, ale i navzájem si mezi sebou popovídají.

Jsou tady v okolí některé fotbalové kluby s tak dlouhou tradicí?

P.N.: Myslíme si, že klub s tak dlouhou tradicí *a hlavně 80 let bez přerušování činnosti* nikde v okolí asi neexistuje.

Prozradíte nám něco o financování takového klubu?

P.N.: Naše hospodaření není žádným tajemstvím. Provoz klubu přijde ročně tak na 200 000 Kč. Provoz kabin, údržba hřiště, základní vybavení např. dresy, míče, síť. Pak musíme připočítat odměny pro rozhodčí. Pravda, dostáváme dotaci od Českomoravského fotbalového svazu., závislá je na počtu registrovaných členů, ale bez sponzorských darů bychom se neobešli. Členové klubu také platí příspěvky. Výtěžek z plesu jde také do klubové pokladny.

J.H.: Chtěl bych poděkovat těm, kteří nám pomáhají. Jak trenérům, ale i rodičům malých hráčů, kteří je naloží a odvezou na zápas. Doby, kdy jsme měli klubový autobus jsou pryč.

P.N.: Při tréninku má každý náš hráč svůj vlastní míč. A to by bez sponzorů také nebylo možné...a proč se smějete?

No, to je taková mičuda pro každého hráče tak důležitá?

P.N.: Ano, představte si, že máte deset žáčků, hodinový trénink, máte je připravit a kopou pouze s jedním míčem. To přece nemá význam, když se každý dostane k míči po čtvrt hodině.

Vidíte, to jsme si neuvědomili, ale vrátíme se ještě k investicím. Plánujete nějaké na letošní rok?

J.H.: Máme zpracovaný projekt na nástavbu kabin, nové střídačky, zábradlí na hřiš-

ti, vybavení kabin pro rozhodčí. Požádali jsme Okresní fotbalový svaz Praha-východ o dotaci, protože z našich zdrojů bychom to nezvládli. Tak uvidíme.

Kolik utkání za sezónu Louňováci sehrají?

P.N.: TJ SLAVIA má pět mužstev, a počítám-li obě ligy – jarní a podzimní – včetně přátelských utkání, tak přes 150 zápasů to bude.

Jak se snažíte udržet si výraznější talenty v klubu?

J.H.: Jde hlavně o vytvoření klubového zázemí. Tím nemyslíme jenom tréninky, upravené hřiště, ale i třeba soustředění, kde hráči udržují svou fyzickou. Jedná se dále o zajištění kvalitních trenérů a samozřejmě, když je klub úspěšný v okresních a krajských soutěžích, tak hráči patří ke klubu a snad by o přestupu uvažovat neměli. Zkrátka, snažíme se.

Ještě bychom požádali o pár vět, jak se prezentuje náš louňovický fotbalový klub?

P.N.: Nejenom, že jsou vývěsky před každým zápasem, ale zejména na našich internetových stránkách, které jsou spravovány klubem Slavia Louňovice je psáno o klubovém dění včetně historie s bohatou fotografickou přílohou. Vždyť i vy jste z našich webových stránek čerpali do knihy o Louňovicích. Zpracovávají to hlavně moji dva synové. Podkladem jim byly i dvě publikace vydané u příležitosti 50 a 70 let TJ SLAVIA Louňovice. Také propadli louňovickému fotbalu.

J.H.: Pokoušíme se vést klubovou kroniku, máme zápisy ze schůzí, které by pro ni mohly být dobrým podkladem. Ročně vydáváme 13 zpravodajů, jsou čtyřstránkové a vycházejí vždy před mistrovským utkáním u nás v Louňovicích. Děkuji tím

za aktivitu panu Mrázkovi.

Mohli byste nám prozradit nějakou kuriozní příhodu?

P.N.: Při turnaji hráčů nad 35 let v říčanské sportovní hale se mi povedlo vstřelit z pozice brankáře velice povedený gól a přispět tak k naší výhře. Gólman soupeře, se kterým jsem se před zápasem „hecoval“, kdo komu dáme gól, vyběhl na půli hřiště, že na mě vystřelí. Vystřelil. Jeho nepovedenou střelu jsem snadno zlikvidoval. Ve zlomku vteřiny mě napadlo dát gól naopak jemu. Provedl jsem výkop `a la Petr Čech (pozn. výkop bokem, střela letí nízko). Můj výkop přeletěl všechny a skončil na druhé straně hřiště v síti soupeřovy branky. Za tuto parádičku mi publikum asi dvě minuty v kuse tleskalo.

J.H.: Vzpomínám si, jak při jednom ze zápasů na střídačce seděl jeden z hráčů a „když přišla jeho chvíle“, tak mu při vyběhnutí na hřiště vypadly cigarety z kapsy u trenýrek. No, nebylo to zrovna hodné sportovce, ale diváky to dost pobavilo.

Jaké fotbalové kluby, kromě louňovické TJ SLAVIA, jsou vašimi favority?

P.N.: Nemám vyhraněné kluby, kterým bych fandil. Sleduji Ligu mistrů a z těch klubů ... Chelsea.

J.H.: Česká liga je pro mě poměrně zajímavá, spíše mě zajímá anglická nebo španělská.

Prosili bychom ještě o odpověď na poslední otázku. Jste pro to, aby se Praha ucházela o pořádání OH?

P.N.: Jde o byznys. Ale Praha na to nemá kapacitu.

J.H.: Ne.

Děkujeme vám za rozhovor, přeje vám, aby se oslavy vydařily, dále hodně úspěšných zápasů a zejména postup A týmu do krajské soutěže. bu

ZPRÁVY A AKTUALITY

SLAVNOSTNÍ VEŘEJNÉ ZASEDÁNÍ

V pátek 23. března 2007 se uskutečnilo oficiální zahájení oslav „600 let od první písemné zmínky o obci Louňovice“ veřejným zasedáním zastupitelstva obce v sále hotelu „U sv. Huberta“. Přípravu a organizaci veřejného zasedání ochotně zajistili zastupitelé obce, ale i mnoho dalších dobrovolníků. Zajištěna byla projekce a fotodokumentace i nové pódium. V předsálí byla připravena výstava historických fotografií, byla nabízena kniha „LOUŇOVICE“, pamětní grafický list, první a druhé číslo Louňovického oslavového zpra-

vodaje, dřevěná pamětní turistická známka, trička s logem TJ Slavia Louňovice a znakem obce Louňovice. Nabízeny zde byly také propagační materiály mikroregionů Ladův kraj a Černokostecko.

Pozvání na toto slavnostní zahájení oslav přijali téměř všichni starostové okolních obcí, města Říčany a Kostelce nad Černými lesy. Významnými hosty byli zástupce hejtmana Středočeského kraje Karel Vyšehradský a senátor Karel Šebek. V hojném počtu přišli občané obce Louňovice (132).

Po úvodním slovu zástupce starosty

(Jan Henc) vystoupili s roztomilou kulturní vložkou naši nejmenší občánky z louňovické mateřské školy. Následoval velice pěkný proslov našeho starosty Pavla Čadila o dávné i nedávné historii Louňovic. Slova se ujali i pan Vyšehradský a pan senátor. Krátce pohovořil Roman Čížek o práci Komise pro oslavy a Otto Krutský o vzniku myšlenky vydávat Louňovický zpravodaj a Bronislava Udržalová o zrodu knihy. Slavnostně byla šampaňským pokřtěna kniha „LOUŇOVICE, 600 let od první písemné zmínky o existenci obce“.

bumb

PŘEDNÁŠKA SVĚTEM ALTERNATIVNÍ MEDICÍNY S VÝSTAVKOU

V zasedací místnosti obecního úřadu Louňovice se dne 24. 3. konala přednáška „Světlem alternativní medicíny“. Dvě desítky účastníků vyslechly bezmála dvouhodinový výklad o různých metodách alternativní medicíny, připravený a přednesený Jindřiškou Krutskou. Celé téma přednášky bylo rozděleno do pěti tematických celků (léčení bioenergií, homeopatie, manuální terapie, fyzikální terapie a léčba stravou a potravinovými doplňky). Pro názornost byl k doprovo-

du použit stejný počet výstavních panelů, snesených pro tuto příležitost z čítárny obecní knihovny, kde byla tato výstava i s reprezentativním souborem tematicky zaměřené literatury toho dne instalována. Již na počátku avizovaná šířka tematiky a hlubší zájem o problematiku si v závěru vynutil jen zkrácenější přehled.

Účastníci odcházeli nejen obohaceni o vědomosti, ale i s rozdanou tiskovinou s návody na právě aktuální jarní „očistnou“ kúru. Krátká diskuse po přednášce završila toto příjemné přátelské setkání.

ok

KONCERT ŽESTOVÉHO SEXTETU

Sextet Universal Brass ve složení Jan Hasenöhrl, Jan Burian, Karel Šimek (umělecký vedoucí), Jiří Příbyl, Petr Fríd a Lumír Maryška vystoupil v pátek 13. dubna 2007 v hotelu „U sv. Huberta“. Šlo o další úspěšnou akci konanou v rámci oslav 600 let od první písemné zmínky o obci Louňovice. Téměř 100 posluchačů nadšeně tleskalo jednotlivým skladbám, které zahrnují širokou škálu autorů od klasiků až po jazz. Zvláště velký úspěch mělo překvapení, které uchystali umělci divákům po pře-

stávce – nastoupili totiž v tričkách s oslavnými nápisy obce Louňovice a Slavia Louňovice. Spokojení diváci si dlouhým potleskem vynutili přidávky, ve kterých zazněla i neoficiální hymna louňovických fotbalistů – „Červenobílý, to se mi líbí,...“. Odcházející posluchači si mezi sebou pochvalovali uměleckou úroveň sextetu a krásný prožitek. Uvidíme, zda tento počinek nebude základem pro častější vystoupení různých uměleckých souborů v Louňovicích. Kulturní vystoupení všeho druhu v obci již delší dobu chybějí.

rč

RELAXAČNÍ SOBOTA

Letošní jarní relaxační sobota se uskutečnila 14. dubna 2007 za účasti 24 žen a jednoho muže, který sice necvičil, zato pilně dokumentoval celý průběh akce. Úvodní hodinka byla věnována aerobiku s Danou Řehákovou. Následovala velice poutavá přednáška profesorky Homolkové o historii naší obce. Z časových důvodů jsme ji museli přerušit v době husitských válek, ale těšíme se na další podzimní setkání, kdy nám slíbila všechno dopovídat. Dalším vstupem nás okouzila Marcela Smutná ukázkou břišních tanců a pobavily jsme

se našimi neumělými pokusy ji napodobit. Možná, kdybychom to častěji nacvičovaly, kdo ví ??? Gábina Firstová tradičně zařadila zdravotní cvičení se zaměřením na páteř. Gábina se zdravotnímu cvičení věnuje řadu let, pořádá kurzy pro další cvičitele, je autorkou DVD „Cvičení pro zdravé děti a dospělé“ a připravuje vydání dalšího DVD „Cvičení na velkých míčích zaměřené na zdravá záda“. Následovala přednáška Marie Boudové o historii cvičení žen v Louňovicích, které navazuje na 80. výročí založení TJ Slavia Louňovice. Vedle hlavní fotbalové činnosti tohoto

sportovního klubu ženy nikdy nezůstávaly pozadu. Vzpomíná se na šibřinky, sokolské slety, spartakiády. Cvičilo se s dětmi, jezdilo se na plavání. Na závěr nás Gábina Firstová s Danou Řehákovou seznámily s novým cvičením „SM SYSTÉM“, při kterém se pracuje za pomoci gum s úchyty na posilování a uvolňování svalových řetězců celého těla. Úplně konečným závěrem bylo posezení při podvečerním sluníčku na zahradě u Dany Řehákové, kde byl dán prostor na přátelské popovídání, uvolnění a relaxaci.

bumb

LOUŇOVICKÁ KOLOBĚŽKA 2007

Dne 28. 4. 2007 proběhl u příležitosti 600. výročí oslav naší krásné obce první ročník koloběžkového závodu. Počasí vytvořilo přenádherné podmínky (modro, teplo, slunečno) a spolu s geniálně vybranou trasou podél rybníků (směr z Louňovic – Vyžlovka; po pravobřežní asfaltové komunikaci) neměl v podstatě závod chybu i když, jako u všeho nového, je co zlepšovat.

Překvapením pro pořadatele byla velice nízká účast ve věkové skupině dětí 11 – 14 let, kde se přihlásily pouze dvě slečny a bronzová medaile proto nebyla ani udělena! Naopak, milým překvapením byla poměrně vysoká účast ve věkové kategorii nad 14 let. Nejstarší borci i borkyně šli do závodu s chutí a jen jeden nevydařený start (kde trojice mužů v čele se starostou obce musela pro chybu startéra závod opakovat) je tak říkajíc neotrávil. Tuto kategorii významnou měrou zkrátil i start 3 žen, které si vedly naprosto skvěle!

Trochu v nevýhodě byli majitelé malých koloběžek s kolečky o malém průměru (v porovnání se závodníky na tzv. větších kolech, kterým naše generace říká „německé koloběžky“). I přes tento nepoměr, resp. handicap, bojovali všichni „borci na malých průměrech“ statečně a čile. Radost a nadšení hned při startu úvodem vzbudili naši malí „borci na odstrkovadlech“, kteří se – krom startovní pistole – nebáli snad ničeho!

Závěrem můžeme dodat, že kromě místních z Louňovic se závodu účastnily i děti ze Světic, Svojetic i vzdálené Jilemnice.

Počty účastníků a vítězové jednotlivých kategorií jsou v tabulce.

Videozáznam závodu je ke zhlédnutí na www.tvricany.cz

Kategorie let	Počet borců	1. místo	2. místo	3. místo
0 – 4	12	<i>Toník Gazda</i>	<i>Emička Doležalová</i>	<i>Natálka Barnhartová</i>
4 – 6	11	<i>Jan Škrlant</i>	<i>Kuba Sklenář</i>	<i>Karel Chwistek</i>
6 – 10	14	<i>Lukáš Slavík</i>	<i>Daniel Štafek</i>	<i>Klára Gazdová</i>
10 – 14	2	<i>Kristýna Slavíková</i>	<i>Kateřina Teršová</i>	
14 – 100	14	<i>Miloš Slavík</i>	<i>Ivan Matys</i>	<i>Tomáš Doležal</i>

Ceny, diplomy a medaile osobně předal starosta obce Ing. Pavel Čadil. Komise pro oslavy výročí obce děkuje touto cestou všem startujícím za účast, sportovního ducha a férovost. Poděkování patří i rodině Ing. Zmeka (časomíra, start – cíl) a lékařce Mudr. Procházkové.

SPORTU ZDAR – VYUŽÍVEJME KRÁSNÉ OKOLÍ NAŠÍ OBCE KE SPORTOVNÍM AKTIVITÁM CO NEJVÍCE A NEJČASTĚJI!!!

vter

SLET ČARODĚJNIC

V pondělí 30. dubna se u hřiště konal slet louňovických čarodějnic všech věkových kategorií. Po šesté hodině se čarodějky vydaly na průlet obcí. Po návratu zpět k vatře byla vybrána malá miss čarodějnice, ale protože se porota nemohla dohodnout, která je „nej“, tak nakonec byly vybrány dvě. Ostatní čarodějky a přihlížející nemuseli být smutní, protože na každého už čekal buřtík, stále nazývaný špekáček, který si mohli opéci.

Zájem o tuto akci byl ohromný – u vatry se nás tentokrát sešlo kolem 200. Postání a posezení u ohně zpestřila skupina amatérských kytaristů a dalších doprovodných nástrojů. Vatra hořela dlouho do noci. Počasí, i když s trochu studnějším větrem sletu čarodějnic přálo. *eb*

CYKLISTICKÝ ZÁVOD PRO DĚTI A MLÁDEŽ DO 18 LET

Dne 5. května 2007, v sobotu, se konal při příležitosti 600 výročí obce Louňovice, cyklistický závod pro děti a mládež, který vedl okolními lesy. Start byl pro všechny kategorie v ulici Ke Kaménce, u lesní závory, na konci sídliště nových rodinných domků – v 10.00 hodin. Cíl pro všechny kate-

gorie trochu „o ústa“.

Překvapením pro pořadatele byl malý zájem mládeže a dětí – protože celkový počet startujících dosáhl počtu 25. Na dobré umístění a cenu tak „dosáhl“ prakticky skoro každý – zejména v kategorii nejstarší mládež do 18 let – kde se závodu zúčastnili pouze dva chlapci. Časy borců naleznete na www.lounovice.cz.

Ceny, diplomy a medaile předával (při nepřítomnosti p. starosty Čadila) předseda komise pro letošní oslavy obce – pan Čížek. Hlavní ceny pro vítěze cyklo závodu věnoval internetový obchod KASA.CZ, SIEMENS – medicínská technika ČR a DHL.

Rádi bychom poděkovali všem pořadatelům akce i dalším, kteří nabídli pomocnou ruku – zejména rodině paní Věry Zvoníčkové (start, pořadatelé na trati), p.

Ottovi Krutskému sen. (značení tratě, perfektní kilometrovníci, předjezdec závodu), p. Otakaru Wendlovi (značení tratě, kontrola, pořadatel v úseku starší děti), p. Barboře Winterové a p. Tomáši Richterovi (časomíra – start a cíl, vyhodnocení výsledků, zápis startujících). Dále pracovnícím obecního

úřadu za pomoc s vytištěním materiálů a pomoc při závodu osobně (p. Boudová, p. Kodejšová). Stejně tak děkujeme i rodičům, kteří během závodu nabídli svou pomoc.

Na celý závod z lékařského pohledu „dozírala“ pečlivě paní MUDr. Mariana Procházková – veliké díky. K úrazům nedošlo, byla jen jedna menší „havárie“, kde stačilo drobné ošetření. Závodník ovšem závod nedokončil. Počasí všem startujícím borcům i pořadatelům vysloveně přálo; bylo téměř ideální cyklistické počasí – nebylo příliš teplo, mírně pod mraky, nepršelo.

Doufáme, že se trasa závodu dětem i mládeži líbila. Jak se domníváme, není ve Voděradských bučinách místo, kde by nebylo hezky. Místní lesy jsou pro cyklistiku svými cestami a vyváženým reliéfem krajiny „jako dělané“. Proto také mnohé z dětí jistě les a cesty okolím dobře znalo. Rodiče v cíli závodníky mohutně podporovali, fandili skvěle; za to všem díky.

A protože závodníků bylo pomálu, proběhlo i vyhodnocení závodu velice rychle a bez problémů. Vítězům tedy gratulujeme, třese se ještě jednou pravici, všem závodníkům – borcům děkujeme za účast a přejeme hodně krásných zážitků při cyklistických výletech po našem jedinečném okolí! **Sportu zdar, cyklistice zvláště!**

Počty závodníků a vítězové jednotlivých kategorií jsou v tabulce. *vt*

gorie jednotně – u místního hřbitova, u lesní závory – v ulici Svojetická. Celkem se závod jel ve 4 kategoriích – nejmenší děti do 6 let měly trasu podstatně zkrácenou.

Trasa závodu vedla Voděradskými bučinami, kolem lomu Kaménka, k pomníku lesníka Liebicha, kolem lesní chaty u lesního jezírka s cílem u hřbitova. Nutno dodat, že i pro nejmenší to nebyl závod jednoduchý, na trase byla některá stoupání, která bylo potřeba zvládnout. Starší kategorie zase musely dávat pozor při sjezdu z kopce k lesní chatě, kde jde tak říka-

Kategorie Počet

let	borců	1. místo	2. místo	3. místo
0 – 6	9	Matěj Burian	Katřina Blažíčková	Vojtěch Burian
7 – 11	10	Jana Kodejšová	Daniel Štafek	Lukáš Slavík
12 – 14	4	Jiří Kavka	Alena Máslová	Martin Madej
15 – 18	2	Luboš Cinek	Vojtěch Terš	

Z PRÁCE KOMISE PRO OSLAVY

Komise pro oslavy pokračovala v zajišťování všech připravovaných akcí, o kterých se můžete dočíst na jiných místech tohoto čísla Zpravodaje. Počátkem května 2007 komise eviduje celkem 66 akcí (zase dvě další nové

akce přibyly), z nichž je přesně polovina již splněna. Je to docíleno díky velké iniciativě členů komise, pracovníků OÚ a dalších dobrovolníků. Všechny akce probíhají v souladu s připraveným programem a harmonogramem, pouze u záměru na vybudování kamenického

skanzenu na Dolní návsi bylo nutno pro nedohodu s majitelem sousedního pozemku změnit záměr a skanzen bude vybudován v parčíku na Horní návsi. Koneckonců s historií kamenictví byla více svázána Horní než Dolní náves.

rč

OBNOVA MOSTU NA II. HRÁZI

Do obce Louňovice jsou dva příjezdy z hlavní silnice (Kutnohorská ulice), a to po hrázích rybníků Požár a Louňovák. Přelivy z obou rybníků jsou překlenuty mostky, které v posledních letech prošly opravou velkou zátěží v souvislosti se značnou stavební činností v obci. Koncem roku 2005 byl konstatován havarijný stav obou těchto mostků a hrozilo úplné uzavření příjezdu do obce. Prvním opatřením bylo omezení zátěže mostku u rybníku Požár. Následovalo umístění provizorního mostu na hrázi rybníku Louňovák, uzavření I. hráze a oprava mostku na přelivu z rybníku Požár. Na přelomu roku 2006–2007 byla úspěšně provedena stavba nového přemostění přelivu z rybníku Louňovák. Díky příznivému počasí byl zkrácen termín provedení o celé dva měsíce. Stavební práce na obou mostcích byly financovány Krajským úřadem Středočeského kraje.

bumb

PROŘEZ LIP

V obci Louňovice na Dolní návsi roste dominantní lípa malolistá, jejíž stáří bylo v roce 1996 odhadnuto na 250–300 let a obvod kmene dosahoval 398 cm. V Louňovicích jsou další nádherné lípy na Zvoničce, na Horní návsi, mezi Horákem a Horní návší, před hřbitovem

a na hřbitově a tři mladičké lípy byly vysazeny za hřištěm po roce 1989. Jako součást slavnostního průvodu obcí v září letošního roku se plánuje vysazení další lípy v Louňovičkách na II. hrázi, jako symbol propojení obou částí naší obce.

Letos v předjaří bylo provedeno odbor-

né ošetření jak památné lípy (její zdravotní stav byl posouzen jako velice dobrý s perspektivou dlouhověkosti), tak lip na Zvoničce v parčíku na Horní návsi. Nyní, když se olistily, se prořezané lípy ukázaly v nové kráse.

bumb

UMÍRAJÍCÍ LESNÍ STUDÁNKY VOLAJÍ O POMOC

Asi málokdo z nás může dnes říci:

„Znám křišťálovou studánku,
kde nejhlubší je les,
tam roste tmavé kapradí
a vůkol rudý vřes.“

Studánky skutečně pomoc potřebují, postupně zarůstají, zapadávají listím, zanikají. V celé České republice je cca 170 udržovaných studánek.

Proto jsme se v rámci našich „Oslav“

rozhodli s tímto něco udělat. Studánek bylo dohledáno v našem okolí hned 7 (z toho dvě jsou již mimo náš katastr) a jejich stav byl zdokumentován. Tři studánky se nacházejí na okraji lesa, poblíž nové výstavby pod hájovnou, jedna studánka je v oblasti bývalého lomu Kaménka. Další studánka je asi 100 metrů od lesního jezírka. Nad těmito studánkami se zavázali vzít si patronát: paní Králíková, rodina Pacalova, rodina Šustova a rodina Barnhartova. Nad poslední studánkou pod hájovnou převzala patronát třída 2. B základní

školy v Mukařově. Patroni jednotlivých studánek se zavázali, že studánka bude pravidelně čištěna, její okolí zveleveno a v rámci možností bude i zastřešena. Bude také proveden rozbor vody a zakreslena podrobná mapka lokality. Pokud víte o další studánce, o kterou byste se za podpory Obecního úřadu chtěli starat, tak nás prosím kontaktujte. O našich studánkách se již můžete dočíst na adrese Sdružení Mladých ochránců přírody <http://www.smop.cz/>

eb

STUDÁNKA „POD KOŘENEM“

Takto nazvaly děti z 2. B mukařovské školy studánku, nad kterou převzaly patronát. V rámci oslav Dne země, který se každoročně slaví 22. dubna, se děti, v čele s paní učitelkou Kubešovou, rozhodly udělat něco pro naši krásnou planetu. Ráno v 8 hodin se sešly před školou a vyrazily do Louňovic. Počasí jim sice zrovna moc nepřálo, přesto se zaujetím a v plném nasazení vyhrabávaly listí, odstraňovaly napadané větve, vybíraly letité nánosy bahna, prohrabovaly odtok, upevňovaly sesuté kamenné stěny studánky. Bylo úžasné pozorovat, jak pod jejich drobnými ručkama vzniká takové obrovské dílo. Po několika hodinách práce vypadala studánka, jako před 50 lety, kdy o ni lidé pečovali. Všechny děti se vlastnoručním podpisem zavázaly, že studánku budou alespoň dvakrát do roka navštěvovat a udržovat. *eb*

Z recenzí na knihu:**LOUŇOVICE,
600 LET OD PRVNÍ ZMÍNKY
O EXISTENCI OBCE**

Při slavnostním březnovém křtění naší knihy jsme slíbili, že v tomto čísle časopisu uvedeme úryvky z některých odborných posudků. Rukopisy knihy jsme předložili PhDr. Mileně Bravermanové, kurátorce uměleckých sbírek Správy Pražského hradu a RNDr. Karlu Malému Ph.D., řediteli Muzea Vysočiny v Jihlavě a RNDr. Karlu Pošmournému, CSc., z Odboru ekologie krajiny a lesa Ministerstva životního prostředí ČR. O některé části odborných posudků bychom se s vámi rádi podělili.

Z posudku paní Bravermanové:

...zhruba polovina textu je věnována historii místa a jeho okolí. Text je řazen chronologicky...nejlépe napsané pasáže této knihy jsou především ty, které jsou věnovány době od Bílé hory výše...Ze sebraných materiálů je patrné, jak se obec postupně rozrůstala, jak tvrdou práci se živili naši předchůdci domkáři a kameníci, ale i jak vznikalo a udržovalo se místní spolkové hnutí, které dokonce nezaniklo ani během „socialistické éry“ obce (místní fotbalový klub, sbor hasičů)... je zajímavé sledovat osud několika rodin, které své kořeny zapustily již v době dávno minulé a žijí zde dodnes...Je zřejmé, že ti, kteří se tomuto historickému období v nedávné minulosti i v současnosti věnovali a věnují, měli nejen hluboké znalosti těchto pramenů, ale byli vedeni zájmem a „niterným“ vztahem k místu, kde žili

a žijí...Závěr knihy patří shrnutí plánovaného průběhu oslav a zamyšlení nad budoucností místa...možnost seznámit se s dějinami obce a jejího okolí i s mnoha dalšími reáliemi je z mého pohledu největší klad posuzované publikace. Dějinné povědomí nás nejen obohacuje, ale dává nám i příklady toho, co chceme následovat a čeho se vyvarovat...Knihu pokládám za jednoznačně přínosnou.

Z posudku pana Malého:

...Text je zajímavě a čtivě napsán. Důraz na regionální tematiku jej předurčuje k podpoře lokálních tradic a podpoře povědomí místních obyvatel o historii oblasti. Protože jde zároveň o text, který hutnou formou podává všechny zásadní informace o regionu, může být využit i k podpoře turistického ruchu... rukopis doporučuji k publikování. Posudek podávám jako zástupce instituce, která převzala odbornou gesci nad přípravou kamenického skanzenu v Louňovicích.

Z posudku pana Pošmourného:

...Kniha je velmi dobrým a názorným příkladem, jak lze o poměrně malém území, jakým je obec Louňovice a její blízké okolí, shromáždit pečlivou a dlouhodobou práci obrovské množství zcela specifických a jedinečných informací, které mohou sloužit nejen pro uživatelskou skupinu, tvořenou místními obyvateli, ale mohou být obecně společensky důležitým zdrojem precizního poznání právě toho místa...Ochranáři tu ocení pojednání o národní přírodní rezervaci Voděradské Bučiny s naučnou

stezkou a Jevanské rybníční kaskádě, sportovci zase zmínku o dvou cyklotrasách...Území patří ke kulturně i přírodně cenným oblastem našeho státu, což dokumentuje zvláště pojednání o chráněných územích. I v tomto směru kniha plní své očekávání a podává ucelený přehled o přírodních poměrech s ekologickým podtextem...V celé publikaci je zřejmý komplexní přístup celého autorského kolektivu, který bychom mohli označit jako encyklopedicko vlastivědný...toto dílo se může stát cenným dobovým dokumentem, který bude ukazovat stav znalostí na úrovni roku 2007 a může být ceněn jako podobné knihy typu kronik...dílo pokládám za velmi zdařilé a jsem přesvědčen o jeho užitečnosti, ať již pro místní obyvatele nebo i pro další zájemce o toto území, jako jsou turisté, sportovci a celá kulturně a ochránářsky motivovaná veřejnost...

Vážení čtenáři, do posledního, pátého, čísla v letošním roce uvažujeme zařadit rubriku: CO SE DO KNIHY NEVEŠLO. Již nyní se nám scházejí příspěvky, postřehy a připomínky, za které jsme velmi vděční. Postupně je budeme zpracovávat. Pokud pošlete další příspěvky, budeme jen rádi. Zároveň se nebráníme zveřejnit vaše kritické připomínky k vydané publikaci. Takže, dejte nám vědět, čeho se máme „propříště“ vyvarovat.

Děkujeme.

bu

PŘIPRAVOVANÉ AKCE

UKLIÐME SVĚT

Kdo z nás někdy nezatoužil změnit svět k lepšímu. Není to v silách jedince. Lepší než nedělat nic, je udělat alespoň to, na co stačím svou vlastní silou. A když se ke mně připojí i další – a navíc i lidé z jiných zemí naší modré planety – pak přece jenom bude svět o něco lepší. Tedy pojďme a třeba UKLIÐME SVĚT. Clean up the world, je mezinárodní kampaň, která má cíl zvyšovat ekologické povědomí dětí i dospělých. Podporuje občany v jednoduché pozitivní činnosti, jakou je například úklid okolí. V rámci šestistých oslav jsme se dohodli, že by bylo přínosné něco takového udělat i pro naše Louňovice.

Vyhlašujeme proto „brigádu“ na 19. května 2007, v 9 hodin u hřbitova. Jsme si vědomi, že v Louňovicích je potřeba uklidit více lokalit, tentokrát se pustíme do okraje lesa poblíž hřbitova a pod hájovnou. Další akci plánujeme na podzim, a tam bychom se rádi zaměřili na Louňovičky. Uvítáme další nápady, kde pracovat. S sebou vám doporučujeme vzít ochranné rukavice a pevné boty. Vše ostatní zajišťuje Obecní úřad ve spolupráci s Českým svazem ochránců přírody.

Akce je vhodná jak pro dospělé, tak pro děti, za každou pomocnou ruku budeme rádi. *eb*

SPIRITUÁL KVINTET v Louňovicích

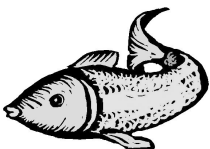
Po velmi vydařeném koncertu žestového sextetu se podařilo v rámci programu „oslav 600 let“ zajistit další zajímavé kulturní vystoupení. V pátek 1. června 2007 od 19.30 hodin vystoupí v Louňovicích v sále hotelu „U sv. Huberta“ skupina Spirituál kvintet, jehož novým členem je louňovický rodák Jirka Holoubek.

Vstupenky je možné předem zajistit na Obecním úřadu Louňovice v úředních hodinách v pondělí a pátek 14.00–16.00 hodin. *mb*

DĚTSKÝ DEN

V sobotu 2. června 2007 od 14.00 hodin na hřišti TJ Slavia Louňovice se koná již tradiční Dětský den. Připraveno je

mnoho soutěží známých z předchozích let a letos i nějaké překvapení. Pro účastníky a vítěze jsou připraveny ceny, které se letos vážou k oslavám 600 let od první písemné zmínky o existenci obce. Děti, přijďte si zahrát ve veselých soutěžích!

mbdk

CHYTÁNÍ RYB

Obecní úřad Louňovice a pan Pšenička pořádají pro děti chytání ryb v sobotu 9. června od 7.00 do 12.00 hodin z rybníčku u samoobsluhy. Jde již o takřka tradiční akci. Všichni, kdo se zúčastnili předchozích ročníků se již jistě těší. *mbdk*

POZVÁNKA PRO DĚTI NA POCHOD PO STOPÁCH KAMENÍKA ONDRY

Ondra, kamenický učeň, se zamiloval do krásné dcery sedláka Manocha. Sedlák však lásce Ondry a Stázičky nepřál, protože Ondra byl chudý, jak kostelní myš. Řekl, že mu svou dceru dá za ženu, až Ondra ve světě něco dokáže. Ondra se tedy vydává na dlouhou cestu, kde ho potká spousta překážek a dobrodružství. Jaká to budou? To se dozvíte, když se s námi vypravíte po jeho stopách. Akce se koná 23. června 2007 od 14 hodin. Zápis a začátek putování je u závory do lesa, pod hájovnou na konci ulice Ke Kamence. Pro menší děti doporučujeme doprovod rodičů. *eb*

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ V MATEŘSKÉ ŠKOLE

Mateřská škola zve srdečně všechny na Den otevřených dveří, který se bude konat v sobotu 1. září 2007 od 10 – do 16 hodin.

Bude možné si prohlédnout původní část MŠ a zrekonstruovanou školní kuchyni i přístavbu nové třídy s nově vybavenou školní zahradou.

Mirka Čadilová

OSLAVA 80 LET ČINNOSTI SLAVIA LOUŇOVICE

V letošním roce dovrší Slavia Louňovice 80 let nepřetržité činnosti. K této příležitosti je organizován na 30. června a 1. července bohatý sportovní program, kdy účastníci budou odměněni cenami, které darovali sponzoři, nebo byly nakoupeny za sponzorské dary a z rozpočtu OÚ a Slavia Louňovice..

V době uzávěrky tohoto čísla ještě nebyl program zcela úplný a zejména se dojednávají partneři našich borců.

Takže předkládáme pouze předběžný program. Úplný program bude zveřejněn na plakátech a na webu.

SOBOTA 30. 6. 2007

9.00 hod. – příprava Sparta Praha proti Slavia Praha

11.00 hod. – dorost ročník 1965–1967 proti staré gardě Louňovic

14.00 hod. – B tým proti soupeři, který bude upřesněn

17.00 hod. – A tým proti soupeři, který bude upřesněn

V jednání je také ukázka výcviku hasičů z Měcholup

NEDELE 1. 7. 2007

9.00 hod. – žáci proti soupeři, který bude upřesněn

11.30 hod. – dorost proti soupeři, který bude upřesněn

15.00 hod. – stará garda nad 50 let proti ženám

Oslavy 80 let Slavií budou zakončeny koncem srpna 2007 turnajem žáků.

Přijďte podpořit naše sportovce a prožít příjemné sportovní dny.

Jan Henc

LIKVIDACE ODPADŮ

Obec Louňovice zajišťuje pro své občany likvidaci odpadu a důraz je kladen na separování odpadu. Na šesti staveništích jsou rozmístěny kontejnery na papír, plast, sklo a samozřejmě na komunální odpad pro ty, kteří nemají svoji popelnici u domu. Popelnice se vyvážejí každý lichý pátek, kontejnery na zbytkový odpad každé pondělí a každý pátek, plasty každý pátek, papír vždy v sudý pátek, sklo 1x za měsíc.

Udržet pořádek kolem kontejnerů je téměř nad lidský úkol, který se obec snaží neustále zajišťovat a ne vždy k úplné spokojenosti. Zejména po víkendech je okolí zavaleno množstvím odpadů, které zde bohužel skládají i občané z okolních vesnic a i projíždějící auta. Jak se ale říká: „všechno je v lidech“. Jistě se do kontejneru vejde více papíru, když bude vyskládán a více

plastových lahví, když budou sešlapány. Nebezpečný odpad (lednice, televize, barvy, akumulátory, motorové oleje, fotochemikálie, pryskyřice, rozpouštědla, kyseliny apod.) je možné předat jen osobně a výhradně na určené místo a v určené hodiny, a to ve dnech 30. 4., 1. 5. a 2. 5. a dále 30. 8., 31. 8. a 1. 9. do nové garáže u hřiště, vždy od 13.00 do 15.00 hodin a stejně tak pneumatiky ve dnech 29. 6., 30. 6. a 2. 7. Kontejnery na velkoobjemový odpad budou přistaveny vždy v pátek od 14.00 do 16.00 hodin ve dnech 27. 4. u hřiště, 4. 5. u hřbitova, 11. 5. u kontejnerů na II. hrázi a 18. 5. 2007 u rybníku Požár. Sběr železného šrotu je vyhlášen ve dnech 18.–20. května 2007 a odkládat jej lze výhradně jen za vrata hřiště TJ Slavia Louňovice. Biologický odpad se likviduje kompostováním na vlastním pozemku. Možností, jak se zbavit odpa-

du je mnoho a není třeba se jej zbavovat odložením vedle kontejneru, do škarpy, nebo jinam než na vyhrazená místa.

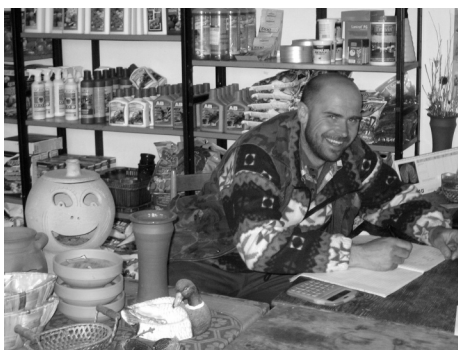
*bumb***PROBLÉMY S VODOU**

Koncem dubna vyvstala nutnost vyhlásit zákaz používání pitné vody z veřejného vodovodu pro práce na stavbách, k zalévání zahrad a k napouštění bazénů, zejména z důvodu současných nepříznivých klimatických podmínek.

Jen pro zajímavost, v loňském roce byla průměrná spotřeba v podobném období cca 150 m³. Letos spotřeba stoupla téměř na dvojnásobek. Například v sobotu 29. 4. 2007 byla naměřena spotřeba pitné vody v obci 300 m³. Obec pokračuje v zajišťování napojení nových vrtů. Zatím tedy prosíme o pochopení a trpělivost.

oú

PŘEDSTAVUJÍ SE PODNIKY A PODNIKATELÉ

ZAHRADNICTVÍ „ALFÍK“

Nepřehlédnutelným podnikatelem v Louňovicích je Petr Alfery, který provozuje od roku 2001 zahradnictví „Alfík“ na I. hrázi. Samostatně začal podnikat proto, že nechtěl, aby se na pozemku jeho rodiny pěstovaly brambory. Za pomoci svojí matky v prvním roce prodal na 1000 kusů muškátů, které si sami předpěstovali. To bylo povzbuzením do další činnosti. Dnes se zde prodává kvalitní sadbová zelenina, předpěstované letničky, trvalky, stromy ovocné i ozdobné, keře, jehličnany, ale i další potřeby pro zahradničení, jako jsou substráty, hnojiva, prostředky proti škůdcům, okrasné doplňky do zahrad i interiérů apod. Nový foliovník slouží k vysazování, předpěstování a rozmnožování, ale hlavně pro zimní přechovávání choulostivějších rostlin. Upřednostňuje se zde prodej českého zboží, zejména z českých lesních ško-

lek. V rámci realizace a zakládání zahrad úzce spolupracuje Petr Alfery s Ing. Vladislavem Fraňkem, vystudovaným odborníkem na krajinné inženýrství. Zajímavý je projekt vybudování dvou rybníčků – sádek, ze kterých už po dva roky v podzimních a zimních měsících provozuje prodej ryb (zejména se jedná o třeboňské kapry). Záliba Petra Alfery v muškátech, se kterými začínal, mu zůstala. Nejraději má anglickou fialovou odrůdu se zajímavým zabarvením, která se hned tak nevidí a zákazníkům se velice líbí. Na přání zajišťuje i osazení truhlíků a věšte, že od Alfíka osazený truhlík dokáže po celé léto dělat úžasné zázraky, ovšem pokud jej dostatečně zaléváme.

*bumb***CUKRÁŘSTVÍ v Louňovicích**

Anička Čadilová je v Louňovicích známá svou vyhlášenou výrobnou dortů a dortíků. Jako vyučená cukrářka se hned po revoluci vrhla do samostatného podnikání na koncesní listinu a v provizorně upravené (přepažené) kuchyni začala péci a upravovat zákusky nejprve pro okruh příbuzných a známých. Protože si její sladké výrobky rychle našly svoje zákazníky, došlo k rekonstrukci části rodinného domu na výrobu, kde nechybí „zázemí“, jakým jsou sklady či chladicí box. Jistě si mnozí vzpomenou, jak se zpočátku pro dortíky chodívalo k oknu z ulice. Dnes se její cukrářské

výrobky prodávají v sousedním minimarketu. Ke stálým odběratelům patří cukrárny v Říčanech nebo Kostelci nad Černými lesy, ale hlavně se vyrábí na objednávku. Mezi nejoblíbenější dorty patří „beze“ roláda, pařížská kostka, větrník. Stále více jsou žádané mini zákusky na různé oslavy či svatby (to, aby toho člověk mohl více ochutnat). Raritou je 7patrový dort, který byl

vysoký 85 cm a vážil 23 kg. Zdálo by se, že největší nápor zákazníků bude na Vánoce, ale naopak nejvíce práce je v letních měsících pro sezónní zákazníky. Zásadou paní Čadilové je klasická máslová cukrařina, tedy žádné margari-ny nebo náhražky šlehaček. Pracuje sama, jen občas vypomáhají rodinní příslušníci. Její pracovní týden je zajímavý, protože volno má v pondělí a úterý a pracovní dny od středy do neděle. Člověk k životu potřebuje i trochu radosti, tak proč si ji občas nedopřát i něčím tak dobrým, jako jsou dorty od paní Čadilové.

bu

PAMĚTNÍCI VZPOMÍNÁJÍ

FOTBALOVÁ RODINA

Rod Lískovců se v Louňovicích datuje od příchodu Josefa Lískovce ze Šumavy (narozeneho 4. 6. 1893). Dědeček Lískovec pracoval v okolních kamenolomech a podle pamětníků byl v té době nejsilnějším kameníkem. Jeden ze synů, Václav Lískovec, nar. 4. 3. 1930, hrál fotbal v Louňovicích a v divizi v Říčanech. Měl pět kluků a bohudík pro louňovickou kopanou pět fotbalistů. Lískováci šířili slávu louňovické kopané v ligovém dorostu. Vlasta Lískovec a Zdeňek Lískovec, řečený Čenda, Josef Lískovec, řečený Pejsek, Martin Lískovec, který byl dobrým brankářem, hráli krajský přebor, střídavě I. A třídu i nižší soutěže.

Nejdále to dotáhl Václav Lískovec, nar. 27. 6. 1954. Začínal v 8 letech v Louňovicích. Jeho žákovské mužstvo vyhrálo soutěž a bylo nejlepší na okrese Praha-východ. Šikovnost Václava Lískovce s míčem upoutala vyhledávače talentů z ČAFC a pozvala jej do svého ligového dorostu. Vojenskou službu nenastoupil ze zdravotních důvodů a vrátil se na krátký čas do Louňovic. Následovala nabídka klubu SLAVIA Praha a Václav Lískovec nastoupil do jeho prvoligového mužstva. Jeho spoluhráči byli F. Veselý, bratři Herdové, Cipro, Lubas, Hotový, Nachtman. Dále zde hráli Grospič, Pauřík, Vrabc, Klimeš, Zlámal, Stárek (ze Stránčic), Radolský (nedávno trenér slovenské reprezentace). Pod trenéry Jarešem a Jonákem zde setrval dva roky, pak přešel do ČSAD Benešov, kde hrál 2. ligu. Zde pracoval jako zámečnick, ale kromě toho také pilně trénoval a hrál. Když skončil v Benešově, bylo mu 26 let a šel hrát na jeden rok krajský přebor do Říčan. Potom hrál dva roky divizi v Kolíně, na krátkou dobu se vrátil do Louňovic, pak si na jeden rok odskočil zahrát krajský přebor do Kostelce nad Černými lesy. Pak se natrvalo vrátil do Louňovic. Hrál zde od svých 32 let a v 38 letech zde také skončil s aktivní kopanou. Od fotbalu ale úplně neodešel. Věnoval se mládeži i mužstvům dospělých. Jako doklad své lásky k fotbalu dává Václav Lískovec po zápase A mužstva hráčům metr piv. Na otázku, z čeho by se nejvíc radoval, ihned odpovídá, že by si přál, aby se louňovické kopané dařilo a z řad mládeže, aby vyrostlo hodně šikovných fotbalistů. A hlavně aby Louňovice postoupily do I. B třídy, kde se dlouhá

léta úspěšně držely a díky fotbalu i fanoušci poznali téměř celý Středočeský kraj.

Dalším šikovným fotbalistou z rodu Lískovců je Zdeňek Lískovec ml., který hrál od žáků v Louňovicích, jednu dobu byl velmi dobrým hráčem a stfělcem pražského klubu Dragoun Břevnov a nyní opět hraje v Louňovicích.

Standa Kurel

LOUŇOVICKÝ ŠERIF

– KDYŽ LOUŇOVICKÁ MLÁDEŽ JEZDILA DO PŘÍRODY

My, starší ročníky, rádi vzpomínáme na krásné zimy, ale budme upřímní, raději na jara, a nejvíce na letní prázdniny v Louňovicích. Naše lesy plné hub, léto prožité u našich rybníků Louňovák, Požár i Vyžlovák, ti zdatnější chodili plavit koně místních sedláků, kteří už byli většinou v JZD, koně měli ve svých stájích. Nejlepší jezdci byli Karel Šmat, Honza Burian a Milan Škorpil (ten poslední jmenovaný jednou spadl přímo do kobyliců). Voda na koupání byla čistá a průzračná. Všechno bylo krásné a téměř všichni jsme tenkrát četli brakovou literaturu, zvláště rodokapsy, kde se píše o jiném životě, o přírodě nám neznámé, hlavně o táborácích někde u řeky za svitu měsíce a nebe plného hvězd.

Ani nevíme, kdo navrhnul, že pojedeme společně k řece Sázavě, kterou máme nedaleko - jen 15 km. Auta ani motorky jsme neměli, tak jsme vyrazili na kolech. Přesně nevím, kolik nás tehdy bylo, ale bylo nám 14 let a možná i méně. Já, Jarda Hervert, Ivan Matys, Pavel Čadil, Milan Polák, Pavel Votava. V této sestavě jsme vyrazili. Nedošli jsem však daleko. Po sto metrech jízdy Ivan Matys přešel husu před prodejnu pana Štastného, a tak jsme se museli vrátit, aby mu maminka ošetřila odřeniny. Jarda Hervert si vzal věci ve dvou nákupních taškách na řídítkách, Pavel Votava, syn řezníka, měl kolo přetíženo konzervami, salámy a dalšími potravinami tak, že to nemohl uvést, a tak jsem na jeho kole jel já. A u Sázavy se rozhodlo, že by toho měl moc, a tak se udělaly společné zásoby. Život běžel dál a k Sázavě se rádi vracíme třeba na ryby, na kolech nebo auty.

V roce 1960 začala louňovická parta jezdit na Lužnici. Někteří sice museli na dva roky na vojnu, ale do Příběnic se jezdilo stále. Nebyli jsme vodáci, ale divocí trampové, poznávající krásy pří-

rody v okolí Tábora a Bechyně. V Bechyni si Eman Král vzal za ženu svoji Marcelku. Svatební hostina byla v hospodě a svatební noc měli Královi ve stanu v Řepči. Do této vesnice u Opařan jsme začali jezdit od roku 1976, protože se toho roku nedalo stanovat u Lužnice pro nedostatek vody a množství mrtvých ryb. Stany jsme rozložili na břehu rybníku Jabloný. Naše stanování nikomu nevadilo a domorodci nám vždy dobře poradili, kde jsou nejlepší brambory na družstevních lánech a hajný, kde jsou soušky k poražení. V roce 2006 to už bylo plných 30 let co jsme do Řepče začali jezdit. Místňáci se vždy těšili, až louňováci přijedou a v hospodě zahrají na kytary, byl to pro ně svátek, kdy chlapi přivedli i svoje ženy. Nebyla zavírací doba a hrálo se, zpívalo, tancovalo, vyprávěly se vtipy, zkrátka pohoda.

Nutně se ještě musíme vrátit asi do roku 1965, kdy se začalo hrát v hospodě U Šindelářů. Parta kluků, většinou samouků, se každý pátek sešla v hospodě a pod vedením Ivana Matyse se hrálo až drncela okna. Říkali si „Zpívající dýmky“ a dali název této sešlosti podle klasika „Zpěvy páteční“. Na kytaru hrál Ivan Matys a Honza Strnad, bubnoval profesor tělocviku Honza Bouda, jeho brácha Miloš Bouda hrál na banjo, Jirka Lancinger na basu, Jitka Lancingerová na banjo, Petr Jedlička na housle, Zdeňek Krchov, řečený Guma, měl elektronickou kytaru. Ze Říčan přijížděli Venca a Magda Konečných s Honzou Selixem.

V tuto dobu se Ivanovi Matysovi pro jeho rozhodnost a smysl pro pořádek začalo říkat „ŠERIFE“ a říká se mu tak dodnes. Proto Louňovice mají vedle starosty ještě šerifa. Protože šerifování není moc placené, tak si Ivan pořídil zámečnickou dílnu.

Do Řepče se letos jede od 5. do 8. července na státní svátek.

Všechny tyto události na Lužnici a v Řepči máme natočeny na 8 mm filmu. Ty co natočil Jirka Uzel jsme už viděli. Nejstarší filmy (až 35 let) má ale Karel Ryjáček. Dobře, že počkal, až technika pokročila, protože je nechá zpracovat na DVD a rád si je od něj koupíme. Uvidíme se, jak na nás zapracoval zub času, ale hůře na tom budou ženy, protože jak je známo, muži nestárnou.

Život v Louňovicích a našich hospodách jde dál, stále se hraje na kytary

a dělají se táboráky. Nejvěrnější táborákům zůstává Jarda Hervert, a to plných 40 let. Dnes kamarádi z party louňováků hodně jezdí na kolech, hraje se kopaná, jezdí se na hory v zimě i v létě, na naše i zahraniční. Že se umíme bavit a sportujeme, je dobře. Ještě bychom se měli mít víc rádi, tolerovat jeden druhého a hlavně si vážit svého zdraví. Tento kousíček ze života lidí v Louňovicích, kde máme starostu i šerifa, pro vás připravil za Spolek staromilců Standa Kurel.

DVĚ RŮŽENKY VZPOMÍNÁJÍ

Případnější název této rubriky by asi byl „Ze vzpomínek pamětnic“, neboť i v Louňovicích, tak jako téměř všude, tvoří nejstarší část obce ženy. Pro dnešní číslo Zpravodaje jsme vybrali dvě z nejstarších obyvatelk Louňovic – paní Růženu Váňovou a paní Růženu Kautskou. Oběma bude letos už 88 let. Jsou to dlouholeté přítelkyně, a tak se stalo, že jsem je při své návštěvě zastihla pohromadě. Obě mají výbornou paměť, rády si zavzpomínaly na doby minulé a ochotně a vstřícně odpovídaly na mé zvědavé otázky.

V minulém čísle Zpravodaje se nedopatřením stalo, že redakce mezi dubnovými jubily zapomněla jmenovat paní Růženu Váňovou. Když jsem se jí za redakci Zpravodaje omluvila, mávla jen rukou a řekla, že v té pěkné knize o Louňovicích ji také zapomněli jmenovat mezi těmi ženami, které po léta

dobře pracovaly v JZD a pomáhaly, kde mohly. Zavzpomínala, že se po mnoho let bez nároku na jakoukoli odměnu starala se svou švagrovou Boženou Váňovou o oba parčíky na Horní návsi a o trávníky na hřbitově. Protože uměla kosit, nepřipadala jí tato práce těžká, jen ji zlobilo, když někteří, kteří ji při kosení viděli, jí radili, kde by bylo ještě co k pokosení, místo aby sami také trochu přiložili ruku k obecnímu dílu.

Paní Váňová není vlastně rodačka z Louňovic, narodila se ve Formanské hospodě na Vyžlovce a před 59 lety se do Louňovic provdala. Její přítelkyně Růžena Kautská pochází z Louňovic z č.p. 28. V tomto domě prožila celý svůj život. Obě pocházejí z početných rodin, ze sedmi a šesti dětí. „Tak už to tehdy bývalo,“ pokrčí obě rameny. „Rodiny sice mnoho neměly, ale nakonec se nějak protloukly a děti dobře vchovaly. Žilo se skromně, ale spokojeně.“ Paní Váňová absolvovala školní docházku ve Vyžlovce. „Byla tam tehdy dvojtřídka. V prvním oddělení se vyučovaly děti od 1. do 4. třídy a ve druhém od 5. do 8. třídy. Vztah školních dětí k učitelům byl zcela jiný než dnes. Ačkoli učitelé měli k dětem hezký, kamarádský a nikoli autoritativní vztah, děti se chovaly k učitelům uctivě a byly mnohem poslušnější než dnes, a to asi nejen proto, že při každém větším přestupku přišla na řadu i obávaná lískovka. Rozumělo se to samo sebou a nikoho z rodičů to nepohoršovalo,

nikoho ani nenapadlo si stěžovat.“ Paní Váňová, tehdy ještě Růženka Chuchlová, začala chodit do školy už v pěti letech. Byla totiž dost velká a silná a panu řídícímu učitelu Šmídovi se pro školu jevila i mentálně dostatečně vyspělá. Proto skončila povinnou osmiletou školní docházku už ve 13 letech. Existovala sice možnost navštěvovat měšťanskou školu v Kostelci, ale pro dívky z početných rodin to nepřicházelo v úvahu. Rodina byla ráda, když do měšťanské školy mohla posílat aspoň chlapce.

Otec Růženy zemřel při operaci žaludečního vředu už ve 46 letech, kdy nejmladšímu ze sedmi sourozenců byly tři roky. Dnes by to byla banální operace, ale tenkrát zůstala rodina bez živitele. Od starších dětí se očekávalo, že se nejen postarají o mladší sourozence, ale že zaopatří rodinu i hmotně. A tak Růženka po absolvování obecné školy odešla do služby k sedlákovu a učila se tam nejen vařit, ale musela obstarávat i veškerou zemědělskou práci. Naučila se kosit a když ve svých 14 letech jezdila přes vesnici s koňským potahem, křičeli na ni vesničané: „Vedeš si jako starý sedlák, jen by ti měli dát ještě fajfku.“ Po službě na statku odešla vařit do myslivny a později do Formanské hospody na Vyžlovce. Situace se zhoršila za 2. světové války, kdy mladí lidé povinně odcházeli na „totální nasazení“ do Německa. Každý se snažil této povinnosti vyhnout, ale mnoho to nepomáhalo. Když si Růženka stěžovala na nemocné srdce, odpověděl jí vyšetřující lékař: „To budou jenom hoši, slečno, to přejde. Schopna!“ a byla odvedena. Do Německa se shodou šťastných náhod, ale i zásluhou jednoho z hostů Formanské hospody, který sice držel s Němci, ale v tomto případě nezištně pomohl pohledné české dívce, nedostala. Místo toho ji pražský pracovní úřad poslal do služby ke starým manželům do Prahy-Karlína. Manželé byli hodní, Růženka se tam cítila jako ve vlastní rodině. A ještě po válce, kdy už pracovala v Tesle Holešovic se s touto rodinou

stýkala a dokonce u nich bydlela a dál jim obstarávala domácnost. V březnu 1945 jela navštívit rodinu jejich syna ve Vysočanech a stala se tak přímou účastnicí náletu spojenců na Prahu. Celý nálet trval 1,5 hodiny, letadla se v krátkých intervalech znovu a znovu vracela a v bezprostřední blízkosti padaly bomby. Jedna z bomb úctyhodných rozměrů zůstala ležet 3 metry od jejich krytu, ale nevybuchla. Ozývaly se výbuchy a celé okolí bylo v plamenech. Dvě krytu, kde se rodina s ostatními nájemníky ukrývala, byly tlakem vyraženy, z komínů vylétly saze, takže všichni lidé ve sklepě byli černí od sazí, ale přežili. Ve vedlejším krytu to štěstí neměli, 25 lidí tam zahynulo.

Teprve po válce, když se Růžence vrátil její milý, který byl 3 roky totálně nasažený v Německu, se mohla konat svatba a do dvou let se narodil jejich jediný syn. Mladá rodina se nastěhovala do domku Jaroslavových rodičů a následovalo několik let dřiny na propachtovaných polích rodiny. Po vzniku JZD pracovala paní Váňová dále v zemědělství až do svých 43 let, tedy skoro 10 let. Pracovní jednotka stále klesala, až se omezila téměř jen na naturálie. Když činila roční dobírka kromě naturálií pouze 5 Kč, rozhodla se odejít pracovat do továrny. Posledních 13 let před důchodem pracovala R. Váňová v Praze-Hostivaři v továrně Barvy, laky. Znamenalo to šestkrát v týdnu vstávat ve 4 hodiny ráno a v 5 hodin odjíždět do Prahy. Ovšem ani v důchodu si neodpočinula. Až do svých 78 let pracovala v louňovické lesní školce.

Přestože tehdejší život nebyl právě lehký, našel se čas i na zábavu. Už za svobodna Růženka hrála v louňovickém ochotnickém divadle a v divadelní práci pokračovala i později, když se do Louňovic po svatbě přestěhovala. Vzpomíná na své role ve hrách Trojský zámek, Srdce v rákosí, Pod doškovými střechemi, ale především ve slavné Lucerně, kde jako Klásková hrála i ve večerním představení se známými pražskými herci Václavem Vejražkou (mlynář) a mladou Ljubou Skořepovou (Hanička). „Jezdili jsme s divadlem i do okolí. Hráli jsme ve Voděradech, Doubřavčicích i jinde, některé hry jsme opakovali i šestkrát.“

Na otázku, kterou část svého života považuje za nejpěknější a kterou za nejhorší, odpovídá naše svěží osmdesátnice: „Celý život byl pěkný. Když jsme byly mladé, braly jsme všechno na lehkou váhu, nic nám nebylo zatěžko. Žily jsme skromně, ale klidně, ne tak hekticky jako žijí lidé dnes. Nejhorší pro mne

byla doba, když mi ve svých 66 letech zemřel můj manžel. V těch těžkých chvílích mi pomohly přežít moje hodné děti – syn, snacha a vnuk. Dnes žiji spokojeně. Se svou rodinou se vídám denně, všechno pro mne udělají, ve všem mi pomáhají. Velkou radost mám také už ze dvou pravnoučků.“

Paní Růžena Kautská také vzpomíná s trochou nostalgie na své dětství, na školu v Mukařově. „První třída byla v budově dnešní hospody Na Budech, hospoda tam ovšem tenkrát nebyla. Vyšší třídy byly ve staré škole u kostela, tam, kde je dnes pošta. Pošta tam také ještě nebyla. V budově bylo celkem 5 místností. Děti tam bylo hodně, chodily tam děti i z Louňovic, Svojetic, Žernovky a také ze Strašína a Babic. S disciplínou žádné problémy nebyly, děti byly klidné a hodné. Učili jsme se dopoledne i odpoledne. Chodili s námi i postižené děti z mukařovského ústavu, kde se o děti staraly jeptišky. Ovšem Mukařov tenkrát vypadal úplně jinak než dnes. Byla to jen velmi malá vesnička, jen několik domů kolem kostela.“ A paní Kautská rychle vyjmenovává rodiny, které tehdy v Mukařově žily. Paměť jí slouží všechna čest! „Nebylo mi ještě 14, když jsem školu opustila. Ale měla jsem štěstí. Dostala jsem se do služby ke starostovi do Řičan. Měla jsem na starosti dva jeho syny. Protože jsem sama byla ještě skoro dítě, tak jsem často místo jejich hlídání s nimi hrála jejich klukovské hry. Na tu dobu ráda vzpomínám.“

Na mou otázku, kde se mladí lidé tenkrát seznamovali, odpovídají obě energicky: „No přece u muziky!. Každá ves pořádala své bály a tancovačky. Dnes je mládež úplně jiná než za našich mladých let. Dnes se mladí lidé ani v jedné vesnici pořádně neznají. To my jsme se znali s mládeží nejen z celých Louňovic, ale i ze všech okolních vesnic. A také jsme drželi pohromadě. Denně jsme se po práci scházeli, v létě jsme seděli na lavičce a povídali si. Když se šlo do jiné vesnice k muzice, šla celá parta společně a cestou jsme se dobře bavili. Nevynechali jsme žádnou taneční zábavu, tady ani v okolí. Chodili jsme pěšky třeba do Jevan. A také žádnou svatbu jsme nevynechali. Právě v Jevanech bývaly krásné svatby! A ty bály jaké byly! Chodilo se tehdy tančit v dlouhých róbách. Ale nebylo problémem se převléknout až těsně před vstupem do tanečního sálu. V každé chalupě poblíž hostince nám ochotně dovolili se převléknout, a my zase v Louňovicích jim. To se bralo jako samozřejmost. A všechno bylo veselé a poklidné.“

Dál vypráví R. Kautská: „Pak ovšem přišla válka, to byla doba plná strachu a neklidu. Nikdo nevěděl, co bude zítra, každý z nás mohl kdykoliv přijít o život. Mne v Brodě do Rajchu neodvedli. Měla jsem potvrzení, že mám nemocná játra. Přesto jsem musela jít k odvodu dvakrát. Už tenkrát jsem se kamarádila s Růženkou Váňovou, která byla v té době ve službě v Praze. Jezdila jsem za ní do Prahy a chodily jsme spolu do kina a do divadla. Je zajímavé, že když jsme se vracely pozdě večer domů, ani nás nenapadlo, že by nás mohl někdo přepadnout. To se tenkrát nestávalo, a to ulice nebyly za války vůbec osvětlené. Kvůli nebezpečí náletů se nikde svítit nesmělo i všechna okna musela být zatemněná. Růženka Váňová jednou při vystupování z tramvaje narazila hlavou do stromu, protože ho ve tmě vůbec neviděla. Potravinové lístky zabezpečovaly stále méně potravin, lidé měli hlad. Všichni se snažili sehnat nějaké potraviny načerno. Pro mouku jsme jezdili k mlynáři do Žernovky, pro chleba až do Liboce. Na hranicích Prahy byl na každé výpadovce tzv. akcíz, dnes by se řeklo celnice. Němečtí vojáci tam každého kontrolovali, jestli něco nepašuje. Trestry byly zlé. Jednou jsem doprovázela Růženku až na Moravu, do Třešti, měla svým pánům přivést máslo a sýry. Dojely jsme vlakem do Jihlavy a tam nám oznámili, že žádný vlak už toho dne nepojede. Sháněly jsme, kde bychom mohly přenocovat, ale bez úspěchu. Když už jsme si nevěděly rady, vzpomněla si Růženka, že vypisovala pro svého pána obálku na jakéhosi klienta do Jihlavy. Když se jí podařilo si adresu vybavit, zašly jsme k těm lidem a prosily o nocleh. Byly jsme velmi mile přijaty, ti lidé nás beze všeho nechali přespat a ráno jsme pokračovaly v cestě do Třešti. Ani jsme si neuvědomovaly, jak byly takové cesty nebezpečné, za pašování potravin se tenkrát zavíralo do koncentračních táborů, v horším případě i střílelo. Ale byly jsme mladé a nemyslely jsme na nejhorší. Ještě během války jsem šla pracovat do lesa. Byla to těžká práce, roztloukala jsem kamení a upravovala cesty. Pracovala jsem tam pár let a pak jsem odešla k rybníkářům. Zase to byla taková mužská práce, často bylo kolem mne až 40 mužů. Možná právě proto jsem se nevdala. Ale nelituji toho, je mi dobře samotné, nemusím se o nikoho starat, spíš se moje rodina stará o mne, nemám se špatně. Jsem spokojená.“

bh

HISTORICKÉ KALENDÁRIUM

7. 6. 1392 – 615 let

Písemná zmínka o Jaroši Hájkovi z Louňovic, který splácel dluh kozojedskému faráři. Tentýž byl opakovaně uveden k 7. 3. 1393 jako spolunájemce mukařovského farního dvora.

21. 6. 1797 – 210 let

Podruhovi Vojtěchu Horáčkovi se narodil syn Jan. Touto zmínkou se v Louňovicích usazuje rod Horáčků, později domkářů a kameníků. Dnes v obci žije jeho sedmá generace.

30. 6. 1752 – 255 let

Sňatkem Tomáše Pačesa s vdovou po majiteli Šimkovského gruntu (čp. 3) přichází do obce rod Pačesů. Na gruntu hospodařily čtyři generace do roku 1862, poté do roku 1892 na mezitím odděleném pologruntu čp. 19.

1.7. 1726 – 281 let

Zápisem na Budkovský grunt (čp. 5) pro Matěje Šindeláře do obce ze Svojetic přichází rod Šindelářů. Pět generací hospodařilo na Budkovském, od roku 1906 provozovali hostinec „U Šindelářů“ (čp. 15 a 16). Rozvětvený rod zde žije již v desáté generaci. Roku 1746 se v Louňovicích usadil i Matějův mladší bratr Pavel, který hospodařil na Jeničkovském gruntu (čp. 2). Potomci zde hospodařili do roku 1886. Šindelářovi jsou v obci nejstarším a zároveň mnohými větvemi nejrozšířenějším rodem.
26. 7. – Od počátku 20. století do 60. let se tento den konal tradiční „anenský věneček“, pořádaný hasičským sborem.

26. 7. 1926 – 81 let

Hasičský sbor slavnostně odhalil pomník padlým v 1. světové válce.

26. 8. – Konání tradiční poutě k muka-

řovskému kostelu Nanebevzetí P. Marie.

ok

ŽIVOTNÍ JUBILEA

Červen

Čížek Roman 74 let

Lebedová Věra 77 let

Červenec

Caithamlová Jarmila 70 let

Mrázková Libuše 79 let

Špirka Josef 76 let

Tůmová Marie 82 let

Srpen

Kautská Růžena 88 let

Špirková Drahomíra 73 let

TIPY NA VÝLETY

CEEKL 2006 – CYKLO-ELEKTRO-ENERGETICKÁ KONFERENCE LOUŇOVICE 2006

Louňovice, stejně jako většina obcí u Prahy, mění v posledních letech svou tvář. Pole se mění na pozemky a starousedlíci stále častěji potkávají nové spoluobčany. Zatím směr nových a starých obyvatel Louňovic připomíná vodu a olej. Málokdo ví, co jsou ti noví zač. Někteří si rádi hrají s vláčky, jiní umí vařit pivo, jiní se rádi porvou, další si jen tak nahrabali, jiní jen tak nezřízeně pijí. Časem se naplavený olej buď promíchá, nebo oteče dál. Každopádně v louňovickém rybníku zanechá stopu. Jako loňská Cyklo-elektro-energetická konference Louňovice.

Vznikla tím, že já a můj soused Karel Máslo máme rádi elektřinu. On její přenos stožáry vysokého napětí a já její výrobu turbínami. Když k tomu připočteme zálibu v pohybu na čerstvém vzduchu, tak jsme v Louňovicích našli to správné místo k životu. Protože výsledky našeho odborného konání se

musí diskutovat na konferencích, vidáme se i tam. To naše ženy nerady vidí. Jsme mimo domov a občas se vracíváme rozjaření. Tak abychom je potěšili, rozhodli jsme se uspořádat odbornou konferenci doma na zahradě. Protože každý z pozvaných účastníků rád jezdí na kole, domluvili jsme se, že se v Louňovicích uděláme 24. 6. 2006 speciální konferenci. Osobnosti české energetiky dopoledne na kole poznají krásu Voděradských bučin a odpoledne bude odborné jednání ve dvou sekcích.

Cyklistické trasy jsme připravili dvě. Tu delší trasu popíšeme detailněji. Je nádherná. Jak svým profilem, tak i okolím včetně restauračního. Vyjeli jsme do Mukařova, přes Srbín do Struhařova. Zdejší táhlé stoupání bylo pro některé energetiky vrcholem, a tak se vrátili koupat na Vyžlovák. Ostatní jsme ve svižném tempu pokračovali do Ondřejeva, za nímž se před námi otevřelo údolí Sázavy, kterou jsme přešli v Choceradech. Následovalo sadomasochistické trápení při stoupání na Ostředek. Něk-

teří pokořili kopec, jiní byli pokořeni kopcem a na vrchol došli potupně vedle kola. Tam na vrcholu, jako obvykle, nic není. Zato sjezd do městečka Sázavy byl nádherný. Po nové asfaltce se dá jet až 70 km za hodinu. Doporučuji nepřejíždět most a navštívit restauraci Hotelu Sázava. Mají zde dobré jídlo a výbornou Plzeň a pohlednou obsluhu. Z pohledu etapy to sice byla dvouhodinová zastávka, ale příjemná. Posilnění jsme se začali vracet po pravém břehu Sázavy až ke Stříbrné Skalici. Od ní jsme mírným stoupáním jeli proti proudu Jevanského potoka k rybníkům až do Louňovic. Celá trasa měřila 55 km a projeli jsme ji turistickou rychlostí 22 km/hod.

Konferenci zahájila úvodním slovem manželka, jímž přivítala účastníky v naší vesnici. První referát se ještě týkal cyklistiky. Petr Hrubeš v něm informoval o svých pocitech při K 24, což je 24 hodin jízdy na kole. Následovala přednáška o rozvoji energetiky na Ukrajině (Zdenek Pistora). Poté byl

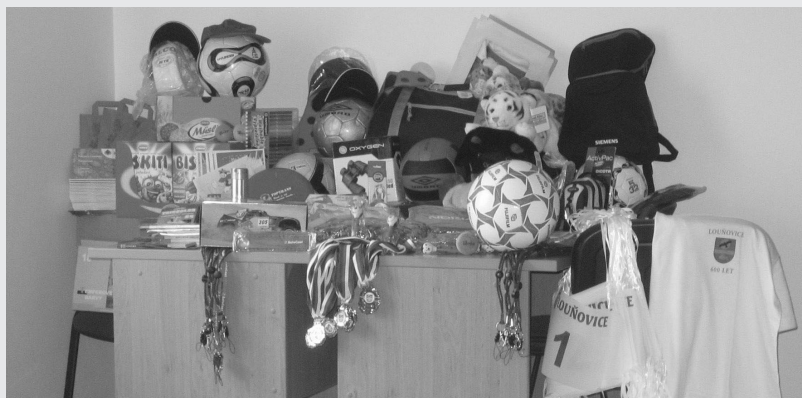

podrobně představen projekt nové elektrárny Počerady o výkonu 660 MW (Zdeněk Vlček). Při diskusi nad aktuálními problémy elektrizační soustavy se hovořilo o úpravách turbíny na Temelínu (Martin Bíca) i o úplném rozpadu elektrizační soustavy v Itálii (Ivan Petružela). Předseda státního úložiště radioaktivních odpadů Vítězslav Duda přiblížil stav lokalit pro trvalé úložiště v České republice. Karel Máslo rozebral problematiku lokální výroby elektřiny v domácí větrné elektrárně. Slávek Vítek z ČVUT odvodil velikost roční spotřeby elektřiny, od které se vyplatí postavit vlastní zdroj. Od zúčastněných sousedů zazněl dotaz, proč v zájmu objektivitivy nebyli pozváni zástupci zelených. Protože žádný se v okolí nenacházel, tak se alespoň na zdraví české energetiky připíjelo Louňovickou zelenou, vyrobenou podle receptury místního zahradníka.

Všechny příspěvky byly vypáleny na CD ROM a můžete si ho zapůjčit. Nebo je možno se přímo přihlásit na letošní konferenci CEEKL 2007, která se bude konat 13. 10. 2007 opět v Louňovicích.

Ivan Petružela

PODĚKOVÁNÍ SPONZORŮM

Obec obdržela mnoho dalších sponzorských darů finančních i věcných. Všem sponzorům děkujeme. Rádi bychom všechna jména zveřejnili, ale většina, zejména soukromníků, si to nepřeje. Proto budeme nadále zveřejňovat pouze jména těch organizací, které s obcí uzavřely smlouvu o propagaci a sponzorování. V poslední době to byly:

Česká podnikatelská pojišťovna, a. s., Praha – 20 000 Kč

ČEZ Distribuce a. s., – 20 000 Kč

PRO VOLNÝ ČAS

RODODENDRONY DŘEVINY S MNOHOSTRANNÝM POUŽITÍM

Rhododendrony mají tři základní znaky: nápadný květ, stále zelené olistění a vysokou odolnost vůči mrazu. V průběhu jara a časného léta dominují v zahradách rozmanitými barvami a tvary květů. Po zbytek vegetační sezóny tvoří jejich temně zelené olistění ideální pozadí pro rozkvetlé trvalky jako jsou bohyšky, kakosty, sibiřské kosatce, japonské petrklíče, čechravy, řebčíky, lilie a lze je výborně kombinovat i s některými druhy trav a kapradin. Jde o velmi starý rod s tisíci botanickými druhy, které pocházejí většinou z Asie. V evropských zahradách se začaly rododendrony pěstovat už více než před 300 lety. V přírodě je můžeme potkat od Arktidy až po rovníkové oblasti, většinou v horách, a proto také mají značné nároky na vysokou vzdušnou vlhkost a dostatek půdní vláhy. To je jeden z důvodů, proč nejsou tyto botanické druhy příliš v zahradách rozšířené. Druhým – a zřejmě podstatným důvodem – je to, že šlechtitelé se po staletí pilně snažili připravit odrůdy nejen méně náročné na péči, ale daleko zajímavější svými velkými a nádherně zbarvenými květy.

Nejobsáhlejší skupinu tvoří velkokvěté hybridy. Staré odrůdy mají poměrně

silný vzrůst a v dospělosti dosahují výšky až 2 metry, takže se hodí jako solitéry do velkých zahrad. Novější odrůdy (Yakushmanum hybridy) jsou podstatně menší a kompaktnější, s výškou jen do 1 metru a s využitím v malých zahradách. **Slabě rostoucí odrůdy** (Rh. Impetidum) v 10 letech dosahují výšky sotva 60 cm a uplatní se v přistíněných vřesovištních partiích. **Nejméně rostou zakrslé formy** (např. Rhododendron forrestii), který dosahuje po 10 letech výšky jen 20 cm a je proto oblíbený do stinných partií skalek. Do tohoto rodu patří také tzv. **azalky**; velmi oblíbené jsou i **opadavé rododendrony** (Knapp-Hill hybridy) s intenzivně zbarvenými květy ve žluté, oranžové, červené nebo růžové barvě. Jejich listy sice na zimu opadávají, ale na podzim se zbarví nejkrásnějšími odstíny od žlutých po bronzové. **Poloopadavé rododendrony**, někdy nazývané japonské azalky, si část listů přes zimu ponechávají a v době květu (květen–červen) se obalí tolika květy, že jejich drobné listy pod květy zcela zmizí.

Není pravda, že rododendrony jsou náročné, ale je nutné jim věnovat alespoň minimální péči, která začíná již

jejich nákupem. Vhodné je nakupovat u odborníků, ať už na webu nebo v zahradnictví, protože jen tak získáme hodnověrné informace o tom, jakých rozměrů rostlina dosáhne, jaká bude barva květů, zda je dostatečně otužilá právě do naší zahrady. Nejvýhodnější je nakupovat kontejnerované rostliny v době květu.

Důležitá je volba místa k výsadbě. Rododendrony jsou původně rostliny podrostu světlých vlhkých horských lesů. Proto bychom měli volit světlý stín, kam ráno nebo večer svítí sluníčko, ale současně jsou rostliny chráněny před poledním žářem například pergolou, domem nebo přátelským stromem. Nesnášejí vápník v půdě, a proto vykopeme jamku přiměřené hloubky (u malých odrůd cca 30 cm, u velkých asi 50 cm), polovinu zeminy odstraníme, polovinu smícháme s rašelinou stejného objemu a přidáme asi pětinu celkového objemu hrubšího písku. Tím dosáhneme vhodné kyselosti půdy i potřebné vzdušnosti substrátu. Rostlinu vysazujeme s neporušeným kořenovým balem, který je vhodné na pár hodin před výsadbou ponořit do nádoby s dešťovou vodou, která neobsahuje vápník.

Rhododendrony (i tzv. azalky) mají mělce uložené kořeny. A proto špatně snášejí okopávání a plení. Jejich kořinky by také neměly nikdy zcela vyschnout a zálivka jinou než dešťovou vodou jim příliš nesvědčí. Tento problém je řešitelný mulčováním. Pod keřík nasypeme vrstvu drcené kůry nebo piliny a štěrky smíchané s posečenou trávou. Tím zabráníme jak růstu plevelů, tak vysychání kořenového systému. Aby bohatě kvetly, musíme jim dopřát výživu ve formě hnojiva pro rododendrony a azalky, v dávkách doporučených výrobcem, nejlépe na jaře ještě před kvetením a podruhé po odkvětu v červnu. V červenci již nehnojíme, protože rostliny by vytvářely výhony, které by do příchodu zimy nestačily vyžrát a mrazy by je mohly vážně poškodit.

Splníme-li požadavky rododendronů na půdu, polohu, klima a výživu, získáme nádherné a nenáročné kvetoucí keře. Pokud se budete řídit těmito základními předpoklady, bude se jim i u vás dobře dařit.

mp

GRILOVÁNÍ

Nadešel čas setkávání se s přáteli a posezeníček v našich zahradách. Oblíbeným pohoštěním se stalo grilování. Kuřecí stehna, plátky krkovičky a kotletek, nebo špízy typu: maso, cibule, slanina jsou takové běžné. Co třeba potěšit kamarády něčím jiným? Nabízíme vám inspiraci:

Grilované brambory: Ve slupce, v osolené vodě, můžeme přidat i libeček na ovonění, do poloměkka uvaříme stejně veliké brambory. Po vychladnutí rozkrojíme napůl, dovnitř vložíme plátek anglické slaniny, trochu osolíme, nebo trošku zasypeme nějakou směsí grilovacího koření – to ale není nutné, můžeme vložit plátek másla. Zabalíme do alobalu. Jasně, že si to připravíme předem. Na grilu stačí 10 minut, aby se řádně prohřály a slanina pustila šťávu. K tomu patří domácí zálivka: Smícháme dohromady lehký bílý jogurt a kysanou smetanu v poměru 1:1. Přidáme propasírovaný česnek, sůl a jemně pokrájenou pažitku.

Louňovický pleskavec: Inspirací je chorvatská pljeskavice. Mleté maso (70–80 % hovězí a zbytek vepřové) osolíme, zakápneme (ale nemusíme) worcesterovou omáčkou, přidáme na drobounko nakrájenou cibuli, česnek a zelenou, žlutou a červenou papriku. Ručkama promícháme. Ohledně množství použijeme pravidlo PN - tj. podle nálady. Barevný efekt je hezký. Opět hotovo. Vytvoříme masové placičky

(velikosti karbanátků) a grilujeme. Tak 15 minut. Nebojte se, přestože tam není vajíčko a ani mouka, drží vše pohromadě a opravdu se při grilování nerozpadá. **Grilované papriky:** Nakrájíme bílé papriky na čtvrtky, na chvilku naložíme do pár kapek oleje smíchaných s grilovacím kořením. Grilujeme do takového hezkého zhnědnutí – asi 10 minut.

Příloha, po které se zapráší: jako špíz připravíme: cherry rajčátko, hlavičku žampionu, malou cibulku, od každého střídavě, nemusíme marinovat, stačí

potřít olejem, posolit a grilovat. Asi 10 minut.

A na závěr moučník – ovocný špízek: Vypadá obzvláště efektně. Na jehlu napichujeme střídavě jahodu, centimetrový kousek banánu a ananasu. Jahoda by měla být obalená ve vanilkovém cukru, ananas v rumíku a mandlích, banán v kokosu. Jednodušší je, připravené ovoce položit na alobal a všemi výše popsanými ingrediencemi posypat a zalít. Grilujeme také 7 minut.

buvč

LOUŇOVICKÁ POLE A SPRÁVNÍ STŘEDISKA

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
1																						
2																						
3																						
4																						
5																						
6																						
7																						
8																						
9																						
10																						
11																						
12																						
13																						
14																						
15																						
16																						
17																						
18																						
19																						
20																						

Legenda

Vodorovně: 1-starší název Maďarska, holandský likér, pole; 2-nerost, úsilí, předložka, předložka, tisk. ag. USA; 3-web. adresa, básn. koně, skříň, římské číslo (50), římské číslo (500), hrad SZ od Prahy; 4-nanovo, autozn. Španělska, přibližně, přitakání, karabáč, patřící stepnímu ptákov; 5-dlouhá samohláska, antilopa, předložka, kanadský jehličnan, zakončení útoku; 6-dř. zn. autobusu, muž. jméno, internet. zkratka, hud. skladatel, španělská vychovatelka; 7-zn. sýru, zkr. pro český, lomoz, zkr. Investiční banky, ozobání, dusík; 8-správní střed.; 9-iránský jazyk, samozřejmě, zkr. Olom. kult. léta, patřící králi elfů; 10-dř. fotb. Slavie, zkr. pro židovský, autozn. Vatikánu, kmen v Zairu, radon, slovenské tázací zájmeno, fosfor; 11-platina, žádoucí, zn. jedn. objemu, zemědělský, sport. zkr., Evropan; 12-fosfor, sídlo u Debrecénu, let. spol. USA, kapitán lodi, spojka; 13-méně známý básník, nádrž, zn. průměru, slavnostní oděv, institut hydrodynamiky; 14-perského krále, naivka, katovská smyčka; 15-všichni dva, zkr. jihovýchodu, vědecké, zkr. pro Akadem. instit., tázací zájmeno, předpona vyjadřující opak; 16-trhavina, germánský bůh, kyslík, ženské jm., vesnická sídla, vanad; 17-výrobce klimatizace., snížený tón, modelářská hmota, sídlo u Zadaru, zkr. pro německý, čerstvý; 18-bílý vlas, druh lodě, pole; 19-kyslík, mnoho stromů, rybářský vlasec, sídlo u Říčán, molybden; 20-pole, zkr. pro odložit, Jihoevropan, deuterium.

Svisle: 1-pole, velmi tiše, sídlo u Brna; 2-kopec, konat neplechu, sídlo u Říčán, boru; 3-angl. mužské jm., rozmělnit zuby, zatloukadlo; 4-řeka španělsky, uran, obyvatelé Balkánu, spojka, ang. zkr. Institut. odb. vzdělávání; 5-správní střed., angl. zkr. pro Asoc. dobrovolných org.; 6-předložka, jód, Spojené státy, mong. jedn. délky, velký pytel, včelí výrobek, předložka; 7-zkr. oper. skup., spojka, výrobce nářadí, manželka, zkr. pro průměr, snad; 8-pole, zkr. pro New York, turecké platidlo, staré zájmeno; 9- ostrov v Indonésii, psaný starogerm., pole; 10-jedn. el. odporu, zkr. pro japonský, starší zn. auta Ford, spojka, úsilí, písm. řecké abec.; 11-sídlo u Vídně, předložka, druh textilie, ozbrojenci v Ugandě; 12-předložka, pole, vyvrcholení nemoci, starogerm. znak; 13-SPZ Karviné, malá vodováha, stejné samohl., rukavičkářská useň; 14-předložka, hroznýš, poloměr, zn. lepidla, naivní člověk, spojka; 15-zkr. pro český, křestní jm. Ullmanové, os. zájmeno, pokolení, primářova milenka, talium; 16-angl. předložka, správní střed., předložka, spojka, nebo; 17-plaz, vrchol, institut výkoných počítaců, neoděná; 18-léta knižně, průměr, rostlinné vlákno, sídlo u Kladna, španělský šlechtic, 19-deuterium, filatel. zkratka, vyrobená z vloček, tajemné; 20-lakomost, citoslovce nářečné, průměr, alkohol, římská číslice (100); 21-epické dílo, slov. zvrtné zájm., jod, křestní jm. Eisenhofera, zájmeno; 22-ozn. švýcarských aut, správní střed., správní střed.

Nápověda: ACI, AGL, Aka, Bevrka, Bokony, culmen, Ed, ER, ERU, IER, IHPC, juik, KHE, lí, NLIA, ORZ, Piták,

rč

ZPRÁVY REDAKCE

Omlouváme se čtenářům, ale některé pravidelné rubriky se do tohoto čísla nevešly. Napravíme to příště.

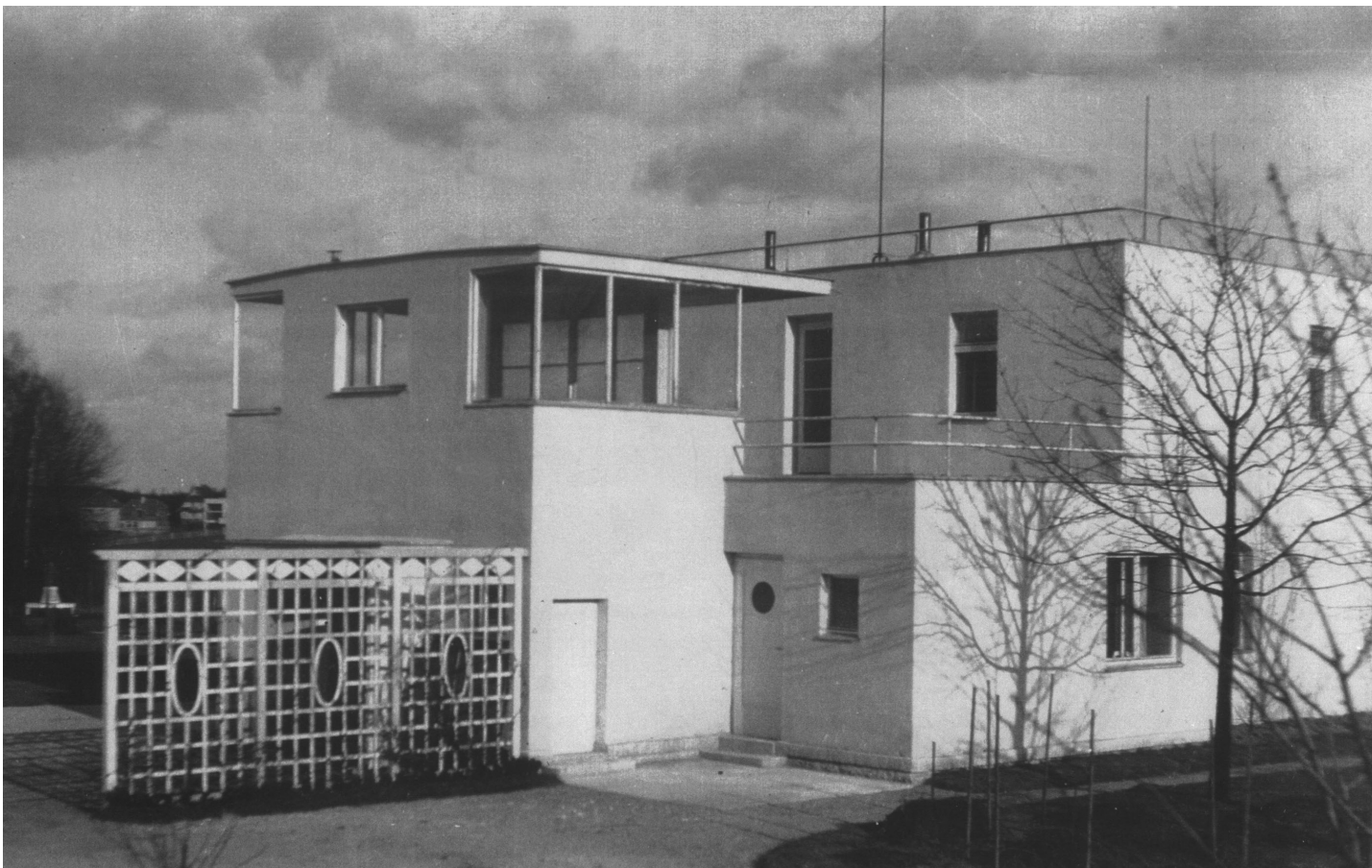
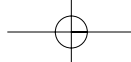
Řešení křížovek z předchozích čísel:

Č. 1 – křížovka – Louňovický rybník; hřebenovka – Požár a Pařez.

Č. 2 - křížovka – vodorovně: 1-Louňovické lesy, 3-Moklina, Jevany, 6-Bučina, 7-Svojetice, 16-Ferdačka, Záplotí, 18-Vyžlovka, 20-Šestákova rokle; svisle: 1-Mukařov, Žernovka, 5-Poštolka, 9-Nad rybníky, 14-Černá obec, 20-Srbín, Struhařov.

Zkratky autorů:

bh – Boženka Homolková, bu – Bronislava Udržalová, dk – Dana Kodejšová, eb – Eva Barnhartová, mb – Marie Boudová; mp – Mariana Procházková, ok – Otto Krutský, ou – obecní úřad, rč – Roman Čížek, vč – Věra Čížková, vter – Věra Teršová.

Bat'ovna v roce 1953

Bat'ovna v roce 2007

Redakce: šéfredaktor Otto Krutský. Členové redakce: Marie Boudová, Roman Čížek, Božena Homolková, Mariana Procházková, Věra Teršová, Bronislava Udržalová. Grafická úprava: Karel Mišek.
Vydavatel: Obecní úřad Louňovice. Registrace: MK ČR-E 17311

